

Vlaamse overheid

13

NA DE PLANNEN

Hoe zwaar wegen de besparingen?

Wat willen onze vrouwen?

EN KRIJGEN ZE HET?

ENTHOUSIASTE COLLEGA'S
RUDY EN JURGEN

“Wij onthouden
alleen onze
successen”

**'t is
groen
en
dichtbij**

■ ■ ■

Dag van het park

www.dagvanhetpark.be

**dag
PARK**

**30 mei
2010**

Waterschap

1700

Telewerk

Ten laatste vijf voor acht rijd ik de oprit af. Tien minuutjes later stapt mijn oudste zoon uit bij oma en opa, die hem naar school zullen brengen. Tweede halte is de crèche, waar mijn jongste zoon gelukkig braaf bij de andere kindjes aan tafel schuift om zijn boterham op te eten. Vanaf dan moet ik me haasten om te tijd aan het station te raken. Waar is er nog een parkeerplaats? Als ik eindelijk mijn auto kwijtraak, moet ik het op een hollen zetten om de trein van 8.20 uur te halen, die het station al binnenrijdt. Ik hijg uit op de trein, en een half uur later volg ik de mensenstroom uit het Noordstation, richting kantoorwijk. Net na negen plof ik op mijn bureaustoel neer en kan ik eindelijk mijn pc aanzetten. Als alles meezit. Want vaak haalt al dat hollen niets uit en loopt het verhaal nog vijftientwintig minuten verder, over een volgende trein. Zo gaat het er bij mij 's ochtends aan toe.

Maar niet vandaag. Het hele scenario startte pas om kwart over acht en toch zat ik al om kwart voor negen voor mijn pc. Vandaag is namelijk mijn eerste telewerkdag. En het grootste voordeel is mij nu al duidelijk: geen ratrace meer op maandagochtend!

Ook positief: het is intussen half twaalf en ik heb al mijn mails gelezen, uitgevoerd en beantwoord, eindredactie gevoerd op enkele teksten van collega's en dit edito zit al halfweg. We hebben op onze afdeling afgesproken dat we op een telewerkdag even bereikbaar moeten zijn als in Brussel, maar toch heeft nog niemand mij gebeld. Anderzijds heb ik ook van niemand gehoord hoe het weekend is geweest en heb ik nog geen kat gezien op weg naar het toilet of naar de koffiehoeke. Koffie! Straf. Ik heb niet eens gepauzeerd om te drinken, besef ik nu.

Toch had ik het wat moeilijk, het eerste halfuur. 'Wat zou er bij de post zitten?', vroeg ik me af toen ik de postbode hoorde. 'Ons huis ligt er echt vuil bij nu de poetsvrouw ziek is!', zag ik vanaf mijn nieuwe werkplek. En even later: 'Wat zou ik vanmiddag eten?' Maar op de een of andere manier moet de knop daarna ineens gewicht zijn naar werk.

Als het vanmiddag zo doorgaat, heb ik mijn programma vlot afgewerkt tegen vijven. Morgen zal het er anders aan toegaan: mijn agenda staat vol vergaderingen, met alle collega's die ik vandaag niet zie. Enfin, eerst middagpauze! Wat schaft de pot vandaag? Drie pistolets van gisteren en wat over is van het zaterdagbeleg. Meteen daarna snel boodschappen doen voor ik weer aan het werk ga, anders hebben we vanavond niets te eten. Nog een voordeel aan thuiswerk ontdekt!

Toch hoeft ik maar één telewerkdag per week. Morgen wil ik terug naar Brussel: weer collega's, koffie en een warme hap tussen de middag. In gezelschap.

"Het grootste voordeel is mij nu al duidelijk: geen ratrace meer op maandagochtend!"

Leen De Dycker, hoofdredacteur

COLOFON • Tweemaandelijks magazine voor het Vlaamse overheidspersoneel vijfde jaargang nr. 25 mei-juni 2010 • Hoofd- en eindredactie: Leen De Dycker • Coördinatie: Petra Goovaerts • Redactie: Leen De Dycker, Maarten De Gendt, Filip De Maesschalck, Gudrun De Waele, Petra Goovaerts, Verleir Van den Broeck, Frank Willems • Redactiesecretariaat: Simone Verloose • Foto's: Agentschap Wegen en Verkeer, Kim Baele, De Lijn/collectie De Meyer, collectie Weyts, Jean-Jacques Soenen, Liesbeth De Waele, Magalie Soenen, Fred Toulé, Karl Musschoot en Peter Van Hoof • Cartoons: Floris • Puzzel: Freddy Roegiest • Strip: Simon Spruyt • Column: Filip De Maesschalck • Lay-out: Cypres nv, Leuven • Druk: Goekint Graphics nv, Oostende • Verantwoordelijke uitgever: Vlaamse overheid, Diensten voor het Algemeen • Reageringsbeleid, afdeling Communicatie, Leen De Dycker, Boudewijnlaan 30 bus 20, 1000 Brussel • Collega's die met pensioen gaan, kunnen 13 blijven ontvangen. Schrijf u in via www.vlaanderen.be/13 of via het redactiesecretariaat. Collega's met een visuele handicap kunnen 13 in gesproken vorm ontvangen. Neem hiervoor contact op met de redactie. Contactadres: Boudewijnlaan 30 bus 20, toren C, 6de verdieping, kamer 6C50, 1000 Brussel, tel.: 02 553 55 67, fax: 02 553 55 79, e-mail: 13@vlaanderen.be, website: www.vlaanderen.be/13

18

BESTE VRIENDEN,
BESTE COLLEGA'S JURGEN EN RUDY

"Als we falen, vergeten we dat. We onthouden alleen onze successen"

10

OVERHEDEN VAN EEN ANDER NIVEAU

Moeilijk/makkelijk samenwerken met ...

DE GEMEENTEN

DE FEDERALE
OVERHEID

DE EUROPESE
INSTELLINGEN

14

MAN/VROUW

Wat willen onze vrouwelijke collega's?

31

DE DAG VAN
EEN SECRETARESSE

"Ik doe mijn werk graag, maar ik droom stiekem van een job op A-niveau"

36

COLLEGA'S GEVEN
COLLEGA'S TIPS

Hoe voed je kinderen op?

“Door de besparingen moeten we nog creatiever zijn”

Top 3 van collega Smahen Elomari

1 Wat willen onze vrouwelijke collega's? p. 14

“Wie durft er nu nog te zeggen dat vrouwen niet geloofwaardig overkomen?”

2 Bij de burens p. 30

“Het doet je ogen opengaan als je leest hoe het onze collega's in het buitenland vergaat.”

3 Statutair versus contractueel p. 23

“Hetzelfde werk doen, maar niet onder dezelfde arbeidsvoorwaarden. Zijn dat gelijke kansen?”

Smahen Elomari is al vijf jaar secretaresse bij het Departement Onderwijs en Vorming. Ze combineert haar job met een opleiding aan de hogeschool. Lees hoe haar werkdag verloopt vanaf pagina 31.

Alles in 13

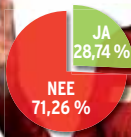
3	Editio van hoofdredacteur Leen
4	Inhoud
6	Samengevat:
vier pagina's hapklaar nieuws
10	Overheden van een ander niveau:
Moeilijk/makkelijk
samenwerken met ...
14	Wat willen onze
vrouwelijke collega's?
16	Passie voor vrijwilligerswerk
18	Beste vrienden, beste collega's
met Jurgan Tack en Rudy Herman
22	Koppen kijken op de Instapdag
23	Statutair versus contractueel
24	Schatten van Vlaanderen:
ecologisch bemebeher in beeld
26	Crissismaatregelen:
“Door de besparingen moeten
we nog creatiever zijn”
30	Bij de burens:
nieuws van over het muurtje
31	De dag van Smahen Elomari,
secretaresse bij het Departement
Onderwijs en Vorming
34	Werkplek:
het bureau van Erik De Block
35	Magda: mag u weigeren om in
een kantoor met wifi te werken?
36	Collega's geven collega's tips:
hoe voed je kinderen op?
38	In de bloemetjes
40	Win 112 gratis kaartjes
42	Puzzel
43	Column: Filip
44	Lezers aan het woord
45	Strip door Simon Spruyt
46	Lezers aan het woord (vervolg)

POLL

Het statuut laten verdwijnen?
Prof. Janvier pleit ervoor op pagina 23

30 % vindt vaste benoeming voorbij-gestreefd

"Is de vaste benoeming achterhaald?" Dat vroegen we in ons vorige nummer. Ruim 70 procent van u wil de vaste benoeming zeker behouden. Al reageert u ook massaal dat contractuelen wel betere arbeidsvoorwaarden moeten krijgen. Bij de tegenstanders van het statuut is het verschil in arbeidsvoorwaarden tussen statutairen en contractuelen het meest gebruikte argument.

Lees nog meer reacties op de poll in
'Lezers aan het woord' op pagina 44.

NIEUWE POLL STEM EN WIN

Heeft de Vlaamse overheid een goed imago?

Deze keer gaan we op zoek naar de beeldvorming over de Vlaamse overheid. Denkt u dat de Vlamingen tevreden zijn over onze dienstverlening en ons bijvoorbeeld betrouwbaar, slagkrachtig, efficiënt of klantvriendelijk noemen? Of meent u dat de Vlaamse overheid vooral negatieve connotaties oproept en dat onze dienstverlening schamper wordt bekeken? Kortom, heeft de Vlaamse overheid volgens u een goed imago bij de Vlaamse burger?

Vertel het in onze poll en geef uw mening op www.vlaanderen.be/13. In de volgende editie kunt u de resultaten lezen. Wie zijn stem laat horen, maakt kans op een aankoopcheque van 30 euro. U kunt stemmen tot en met 16 mei 2010.

569

Zoveel schadeclaims werden de eerste twee maanden van dit jaar ingediend bij het Agentschap Wegen en Verkeer. Ruim de helft daarvan heeft betrekking op schade aan wielen door oneffenheden in het wegdek van de Vlaamse snel- en gewestwegen. Niet alleen onfortuinlijke chauffeurs kijken voor de vergoeding van schade aan hun wagen in de richting van de overheid. Ook motorrijders, (brom)fietsers en voetgangers kunnen zo'n schadeclaim indienen.

Vorig jaar kwamen er in totaal 853 schadeclaims binnen. Voor die gevallen heeft de Vlaamse overheid eind februari 2010 al 313 253,41 euro betaald om de schade te vergoeden.

Vlaamse ambtenaren nemen vaker de fiets

2793 Vlaamse ambtenaren kregen in 2009 een fietsvergoeding. Dat is een stijging van 12,5 % in vergelijking met 2007. "Heel positief", vindt Vlaams fietsmanager Jan Pelckmans.

Het cijfer loopt gelijk met de algemene tendens voor Vlaanderen. "We hopen dat de verbeterde infrastructuur - meer en betere fietspaden - de stijging verklaart." De overgrote meerderheid van de ambtenaren gebruikt de fiets in combinatie met het openbaar vervoer. "Ongetwijfeld door de gunstige ligging van heel wat kantoren van de Vlaamse overheid vlak bij treinstations", aldus Pelckmans.

"Het totaalpakket moet goed zitten: geen al te lange afstand tot het werk (5 à 10 km is ideaal), de mogelijkheid om te douchen, veilige fietsstallingen aan stations ... Pas dan krijg je mensen op de fiets", besluit hij.

De fietsvergoeding bedraagt 0,15 euro per km en wordt uitbetaald aan alle collega's die onder het raamstatuut vallen. Voor meer informatie kunt u terecht bij uw personeelsdienst.

www.mobielvlaanderen.be

± 1900

4 generaties Kusttram

125 jaar geleden reed de eerste kusttram uit in Oostende. Dat wordt dit jaar feestelijk gevierd. De familie Schuyesmans viert mee. Al vier generaties lang.

"Voor mij was het de normaalste zaak van de wereld dat ik voor de Kusttram begon te werken", vertelt Renaud Schuyesmans, mecanicien bij de Kusttram van De Lijn. "Mijn grootvader René woonde in Oostende in het gebouw van de 'Buurtspoorwegen', zoals De Lijn toen nog heette. Als kind speelde ik vaak tussen de bussen en de trams. Toen ik afstudeerde als elektricien, legde ik een examen af. 32 jaar geleden ging ik hier aan de slag." "Grootvader René was meestergast. Hij werkte onder meer aan de koninklijke tram. Toen hij met pensioen was, heeft hij die oude trams nog mee helpen restaureren. Ook mijn vader Edmond werkte hier als mecanicien. Zelfs mijn overgrootvader Frederik werkte bij de voorloper van de Kusttram eind negentiende, begin twintigste eeuw. Maar wat zijn functie was, hebben we nog niet kunnen achterhalen."

www.kusttram.ning.com
www.delijn.be/125jaarkusttram

Kusttram viert

met onder andere:

- Tramparade op 12 juni met historische trams - vertrek: halte Westende Bad, aankomst: halte Oostende Renbaan;
- Tram in zicht: tentoonstelling van 12.06 tot 14.11, Venetiaanse Gaanderijen Oostende;
- Kusttramloop op 9 oktober: loopwedstrijd tussen Nieuwpoort en Oostende.

± 1930

René Schuyesmans,
meestergast

± 1970

Edmond Schuyesmans,
mecanicien

2010

Renaud Schuyesmans,
mecanicien

Gezegd

“

Eens een land een bepaalde rijpheid heeft bereikt, hangt de economische groei niet meer af van ambtenaren, maar van innovatie en creativiteit.”

Marc De Vos, professor en directeur van de denktank Itinera (Metro van 22 februari 2010)

“

De overheid heeft vandaag zowat vijf keer meer om handen dan twintig jaar geleden. Dus ook de kans op fouten is toegenomen met factor vijf.”

Paul Van Orshoven, decaan van de Rechtsfaculteit van de K.U.Leuven (De Morgen van 11 maart 2010)

“

We werken echt in overdrive. Veel adviseurs zitten op hun tandvlees en lopen op de toppen van hun tenen. En dan zijn we nog geen jaar ver. Ik vrees dat het eens zal escaleren.”

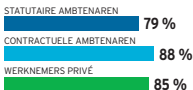
Een anoniem kabinetslid (De Tijd van 24 maart 2010), na de afsluiting van de kabinetten tot maximaal 288 kabinetsleden (tegenover maximaal 490 onder de vorige Vlaamse Regering)

VERGELIJKEND ONDERZOEK

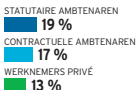
Statutairen minst tevreden over chef

Ambtenaren en werknemers uit de privésector verschillen weinig van elkaar. Ze zijn in grote lijnen even tevreden met hun werk en de inhoud van hun job, ze werken even hard, zijn even betrokken, gemotiveerd en tevreden met hun collega's. Toch bracht een onderzoek van het humanresourcesbedrijf Securex ook enkele belangrijke verschillen aan het licht. Wij lichten er enkele uit.

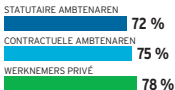
Tevreden over de baas

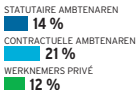
Te veel alcohol drinken

Tevreden over veiligheidsmaatregelen

Last van pesterijen, discriminatie en agressie

Lees meer over contractuelen en statutairen op p. 23.

Overheid uit de kast

Wij willen de seksuele geaardheid bij de Vlaamse overheid uit de taboesfeer halen", zegt stafmedewerker Peter Bruyninckx over het regenboognetwerk Overuit, een initiatief van de dienst Emancipatiezaken. Overuit wordt gelanceerd op 7 mei en organiseert activiteiten voor alle collega's die verdraagzaamheid op de werkvloer belangrijk vinden. Bruyninckx: "Collega's die holebi of transgender zijn, kunnen zo ervaringen uitwisselen en als groep naar buiten komen. Dankzij Overuit kunnen holebi's en hetero's elkaar in een informele sfeer ontmoeten."

Is zo'n regenboognetwerk op het werk een primeur voor Vlaanderen?

PETER: "Met het regenboognetwerk volgen we het voorbeeld van enkele grote multinationals, zoals IBM, ING en Ford. Als grootste werkgever in Vlaanderen wil de Vlaamse overheid vooruitstrevend zijn en aandacht hebben voor al haar personeelsleden, ongeacht hun onderlinge verschillen. Het signaal is duidelijk: iedereen moet zichzelf kunnen zijn."

Is er dan zo'n probleem met holebi's bij de Vlaamse overheid?

PETER: "Op het eerste gezicht zijn holebi's anno 2010 goed aanvaard, maar wie open is over zijn geaardheid krijgt het ook bij de Vlaamse overheid wel eens hard te verduren. Uit onderzoek van onze dienst blijkt dat collega's die holebi zijn, soms worden geconfronteerd met verbale intimidatie of seksueel getinte opmerkingen. Vandaar dat de meeste holebicollega's hun coming-out op het werk vaak lang uitstellen, waardoor ze onzichtbaar blijven. Door seksuele geaardheid bespreekbaar te maken, willen we daar met Overuit iets aan doen."

Wordt zo iets niet gauw een roze clubje?

PETER: "Integendeel, Overuit draait juist rond ontmoeting, dialoog en openheid, met zo veel mogelijk collega's samen, holebi's én hetero's."

www.emancipatiezaken.be

OVAM kiest herbruikbare bureaustoel

150 collega's van OVAM, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, krijgen tussen nu en eind 2011 een ecologische bureaustoel, waarvan alle onderdelen opnieuw gebruikt of gerecycled kunnen worden. Bovendien is de stoel voor 42 % gemaakt uit gerecycled materiaal. "De OVAM wil op het vlak van milieu en duurzaamheid een voorbeeld zijn voor iedereen", vertelt Marc Van Doren van de dienst Logistiek. "We kozen voor de Mirra-stoel, die perfect aan het cradle-to-cradle-principe beantwoordt: hij is makkelijk uit elkaar te halen om de gebruikte materialen te recycleren zonder dat ze aan waarde inboeten. Daarnaast wordt ook gekeken naar de veiligheid van de materialen, welke chemische producten erin zitten en of die veilig zijn."

Het initiatief van de OVAM inspireert ook anderen, want al heel wat overheden vroegen meer informatie. Wilt u meer weten? Bij Marc Van Doren (tel. 015 28 42 21; mvandoren@ovam.be) kunt u terecht.

RUGGENSTEUN: polypropyleen (zit ook in de Australische bankbiljetten, jerrycans en touw)

HENDEL: ABS (zit ook in Legoblokken, Rubiks kubus, stofzuigers en golfclubs)

KUSSEN OF DE ARMLEGGERS: urethaanschuim (zit ook in sportshoenen, meubels en autostoelen)

WIELTJES: nylon (zit ook in kousen, fotodraagtassen en kunstgewrichten)

Wij luisteren naar ...

Uit een poll op extranet bij 2083 mensen blijkt dat 50 % van de collega's naar de radio luistert tijdens het werk. Vooral Studio Brussel is populair: zo'n 16 % van de collega's werkt met de jongerenzender op de achtergrond, gevolgd door Q-music met 8 %. We wijken daarmee af van de gemiddelde radioluisteraar: volgens de CIM-luistercijfers luistert die vooral naar Radio 2.

	CIM	Onze poll
Radio 2	28,8 %	6 %
Q-Music	14,7 %	8 %
Studio Brussel	10,4 %	16 %
MNM	9,76 %	4 %
Radio 1	9,12 %	5 %
Joe FM	6,55 %	4 %
Nostalgie	4,62 %	3 %
Klara	2,39 %	2 %
Andere zenders	2,88 %	3 %
niet	/	50 %

EXTRA
POLL

Telex...

Wist u dat de meeste Vlaamse ambtenaren een tegemoetkoming kunnen krijgen voor hun sportabonnement? Vanaf nu komen nog meer sporttakken in aanmerking voor die tegemoetkoming. En de reglementering wordt eenvoudiger. Iedereen die onder het sectoraal akkoord of onder de vzw Sociale Dienst valt, kan zo'n tegemoetkoming aanvragen bij de vzw Sociale Dienst. Zowat alle Vlaamse ambtenaren dus, behalve de collega's van De Lijn en enkele kleinere entiteiten. ... Diezelfde Sociale Dienst heeft ook een mooi aanbod van

cultuur- en pretparktickets met korting. Dat geldt voor de 19 500 collega's van wie de entiteit bij de Sociale Dienst aangesloten is. Het aanbod vindt u op www2.vlaanderen.be/socialiedienst. ...

"Ik ben een boot van 700 jaar oud. In 2000 vondten graafmachines mij in het Deurganckdok in Doel." Een schip dat over zichzelf vertelt op de sociale netwerksite Twitter? De collega's van het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE) laten de kogge, een middeleeuws goederenschip, zijn levensverhaal beetje bij beetje vertellen. Nieuwsgierig? Surf naar www.twitter.be/dekogge. ... De Gentse azalea is nu officieel een Europees streekproduct. Een primeur voor de collega's van het beleidsdomein Landbouw en Visserij, want nooit eerder erkende de Europese Unie een niet-eetbaar product officieel als streekproduct. Proficiat! ... Werk aan de winkel! De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) maant de Vlaamse overheid aan de burger nauwer te betrekken bij besluitvorming.

Anders zal de Vlaamse overheid haar ambities om de administratieve lasten van burgers en bedrijven tegen 2012 met 25 % te verminderen, niet kunnen waarmaken. ... Van 1 mei tot en met 31 oktober zetten de collega's van Flanders Investment and Trade (FIT) Vlaanderen in de kijker op de Wereldtentoonstelling in het Chinese Shanghai. Bezoekers van het Belgische paviljoen krijgen een virtuele verwelkoming door Frank De Winne, kunnen in 3D de belangrijkste steden bezoeken en krijgen Belgische en Vlaamse lekkernijen als koekjes, pralines, frietjes en bier voorgeschoteld. Op 24 mei is er een Vlaamse Dag.

Moeilijk/makkelijk

samenwerken met ...

Samenwerken is essentieel om goed te kunnen besturen. Niet alleen binnen de Vlaamse overheid, maar ook met overheden op andere niveaus. En als samenwerken binnen de Vlaamse overheid soms complex is, dan is samenwerken met de gemeenten, de federale overheden en de Europese instanties dat zeker. Drie collega's getuigen over hun ervaringen met andere bestuursniveaus, over de goede wil om het samen beter te doen en over ... veel geduld hebben.

FRANK WILLEMSE

... de gemeenten

“Ruimtelijke ordening kun je niet meer op je eentje doen”

Roland Nackaerts (52)

- consultant Vergunningen/ gemachtigd stedenbouwkundig ambtenaar agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant
- werkt samen met Marcia en collega's uit 64 gemeenten van Vlaams-Brabant, reikt zelf vergunningen uit voor werken van openbaar belang en geeft bindend advies over particuliere bouwvoorwaarden

Marcia De Gent (52)

- diensthoofd Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu stad Tienen
- vraagt vergunningen voor werken van openbaar belang aan en levert, na advies van Roland en zijn collega's bij Ruimte en Erfgoed en na goedkeuring van het schepencollege, zelf vergunningen af voor particuliere bouwvoorwaarden

Hoe werken ze samen?

ROLAND: “Toen ik 22 jaar geleden op deze dienst begon, waren de gemeenten op het vlak van ruimtelijke ordening niet meer dan een postbus. Ze gaven aanvragen door en wachtten op onze - als heilig beschouwde - beslissing. Ze moesten ook altijd naar ons komen op vaste bezoeken. Sinds de invoering van het Planningsdecreet (1996) en van het Structuurplan Vlaanderen (1997) is dat allemaal veranderd. Gemeenten hebben steeds meer verantwoordelijkheid gekregen en wij zijn uit onze ivoren toren geklommen. We gaan nu maandelijks ter plaatse om er samen met de gemeente en de architecten of bouwheren in een driepartijenoverleg tot een oplossing te komen. Ruimtelijke ordening kun je vandaag niet meer op je eentje doen. Dat gebeurt samen.”

MARCIA: “De wetgeving zegt dat we bindende adviezen moeten vragen aan het Vlaamse Gewest als het over ruimtelijke ordening gaat. Dat maakt ons afhankelijk van het Vlaamse Gewest. We moeten dus samenwerken. Maar dat wil niet zeggen dat de ene ondergeschikt is aan de andere. We staan op hetzelfde niveau.”

ROLAND: “In kleine gemeenten durven de plaatselijke ambtenaren zich nog wel ondergeschikt op te stellen, maar in Leuven bijvoorbeeld zijn ze niet geïmponeerd door de stedenbouwkundige ambtenaar van het Vlaamse Gewest. En dat is maar goed ook.”

Wat loopt goed?

MARCIA: “Er zijn drie soorten dossiers. De witte, waarvan duidelijk is dat ze een gunstig advies zullen krijgen, en de

Marcia en Roland voor een van hun projecten. Marcia: “Het sociale woning-project De Molen is er gekomen dankzij onze wederzijdse inspanningen. Zo hebben we op een heel zichtbare plek in de stad vernieuwende kwaliteitsarchitectuur kunnen neerzetten.”

zwarte, waarin de wet duidelijk wordt overtreden. Daar is geen overleg voor nodig. Alleen de grijze kunnen voor voor discussie zijn. Voor die dossiers ga ik naar Leuven om te overleggen met Roland en zijn mensen. Kwestie dat de neuzen in dezelfde richting wijzen als we met de bouwheer aan tafel gaan zitten."

ROLAND: "Het is natuurlijk mogelijk dat wij het niet eens raken met de gemeente of de bouwheer. Dat is niet erg, partners mogen het oneens zijn. Na een weigeringsbeslissing zijn immers nog beroepsprocedures mogelijk voor alle betrokkenen."

MARCIA: "We proberen de samenwerking tussen stedenbouwkundige ambtenaren van de gemeenten, het Vlaamse Gewest en de provincies voortdurend te verbeteren. Zo worden er atriëms georganiseerd waarin we geregeld samenkomen om stedenbouwkundige problemen op te lossen en nieuwe initiatieven uit te werken. Roland en ik zijn daar tien jaar geleden mee begonnen en dat werpt zijn vruchten af."

Wat kan beter?

MARCIA: "Ik ben er niet zo voor om het vergunningenbeleid verder te decentraliseren en steeds meer aan ons over te laten. De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren kunnen dan sneller de speelbal van de lokale politiek worden. Nu kunnen we nog zeggen: 'Het mag niet van het Vlaamse Gewest'."

ROLAND: "Wij vinden het niet erg dat de gemeentelijke collega's ons af en toe als paraplu gebruiken. Zij staan nu eenmaal dicht bij de burger die de bouw aanvragen vaak persoonlijk neemt. En ze moeten rekening houden met burgemeesters en schepenen die in vuur en vlam durven te schieten als het over vergunningen gaat. Die bekijken ruimtelijke ordening anders omdat ze ook met andere belangen rekening moeten houden. Dat maakt van hen soms stoorzenders in onze samenwerking met de gemeentelijke ambtenaren. Maar we betrekken hen in ons driepartijenoverleg en meestal komen we er wel uit."

... de federale overheid

"Grootste struikelblok is de vraag naar volledige regionalisering"

Liesbeth Cael (31)

- expert Planning en Klantenbeheer/teamleider Beleidsondersteuning bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB)
- werkt samen met Diane en andere collega's van de federale Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA), voornamelijk op het vlak van elektronische gegevensuitwisselingen over werklozen, zowel technisch als beleidsmatig

Diane Lambrighs (52)

- adviseur-generaal van de directie Interne Audit van de federale Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA), belast met de organisatie van de werkloosheidsverzekering
- werkt samen met Liesbeth en andere collega's uit de VDAB, het Waalse Forem, het Brusselse ACTIRIS en het Duitstalige ADG

Hoe werken ze samen?

LIESBETH: "Bij de VDAB doen we aan arbeidsbemiddeling, we helpen mensen om werk te zoeken en te vinden. Bij de regionalisering werd de RVA gesplitst in drie autonome gewestelijke bemiddelingsdiensten en de RVA. Voor de controle op het werkzoekgedrag van werklozen hebben wij en de andere bemiddelingsdiensten een samenwerkingsakkoord gesloten met de RVA: wij begeleiden de werklozen in hun zoektocht naar een job, de RVA controleert hun zoekgedrag."

DIANE: "Door het samenwerkingsakkoord kunnen we gegevens uitwisselen die we nodig hebben om ons werk te doen."

LIESBETH: "Als een langdurig werkzoekende geen werk zoekt, kan die door de RVA worden geschorst, tenzij hij kan bewijzen dat hij heeft gezocht, maar geen gepaste betrekking heeft gevonden. Wat een gepaste betrekking is, is natuurlijk een andere vraag. We hebben samen procedures en regels opgesteld, maar over de interpretatie zijn we het niet altijd eens. Daar is overleg voor nodig, zeker als de economische omstandigheden veranderen. Daarnaast moeten we technisch onze

gegevens kunnen uitwisselen. En dat is ook niet altijd eenvoudig."

DIANE: "Technisch is het nooit gemakkelijk, zeker niet met al de verschillende IT-systemen tussen ons, de VDAB en de Waalse, Brusselse en Duitstalige collega's. Ook qua procedures en interpretaties van regels moeten we rekening houden met al die partners ... Dat vraagt voortdurend overleg."

Wat loopt goed?

LIESBETH: "De muur tussen de RVA en de VDAB is een tijd hoog geweest. Maar de laatste jaren is er meer toenadering. We zijn partners geworden in plaats van tegenstanders. Er is nu veel meer overleg dan vroeger: driemaandelijks met de hoofdbesturen om vragen te beantwoorden, problemen op te lossen en informatie uit te wisselen. Ook op provinciaal niveau is er drie à vier keer per jaar overleg om samen met de regionale experts van de VDAB en de RVA cases te bespreken. Die cases kunnen we als voorbeelden gebruiken om onze informatie-uitwisseling aan te passen. Door de controle op langdurige werkloosheid moesten we bijvoorbeeld heel wat procedures aanpassen. Dat vraagt overleg. En tussendoor is er na-

tuurlijk nog voortdurend contact tussen de VDAB en de RVA.”

DIANE: “De RVA en de VDAB hebben altijd goed samengewerkt, we komen historisch gezien uit hetzelfde huis. Beide instellingen willen klantgericht en dynamisch werken.”

Wat kan beter?

DIANE: “De elektronische gegevens kunnen altijd verbeterd worden.”

LIESBETH: “Er zijn inderdaad altijd een aantal technische verbeteringen mogelijk, maar het grootste struikelblok is de vraag naar volledige regionalisering van de arbeidsbemiddeling. De regionaal-federale tegenstelling op politiek niveau maakt de zaken er niet eenvoudiger op. Veel geduld hebben is de boodschap.”

... de Europese instellingen

“Je moet vooral veel geduld hebben”

Hoe werken ze samen?

LOES: “Voor de Europese instellingen is het belangrijk om te weten met wie ze aan tafel zitten. Daarom is er ongeveer per beleidsdomein iemand aangewezen die telkens meegaat als er overleg plaatsvindt over een Vlaams dossier bij Europa. Voor de landbouw dossiers ben ik dat. Ik beleg voor onze experts bijvoorbeeld vergaderingen met hun Europese collega's of ik zoek uit bij wie ze terecht kunnen. Ik moet daarnaast ook de belangen van het Vlaamse beleid in de gaten houden en terugkoppelen naar het kabinet als dat nodig is.”

JOOST: “Momenteel werk ik samen met de lidstaten aan het nieuwe voorstel voor het gemeenschappelijke visserijbeleid vanaf 2013. Met Vlaanderen werken we bijvoorbeeld aan een conferentie tijdens het Belgische voorzitterschap (vanaf juni, red.) over de samenwerking van wetenschap en industrie op visserijvlak. Verder hebben lidstaten - en ook regio's zoals Vlaanderen - om de zoveel tijd praktische of juridisch-technische problemen met wetgeving en praktijk en die niet altijd overeenstemmen.”

Wat loopt goed?

LOES: “Als we een probleem hebben, zoeken we samen naar een oplossing. De Commissie is daarbij wel veel voorzichtiger en technischer dan wij en zal ook sneller terugkoppelen naar haar juridische diensten. Haar structuren zijn ook veel rigider. Bij ons gaat het er creatiever en losser aan toe, zeg maar. De mensen bij de Commissie zijn ook

formeler. Als er een probleem is, sturen ze een brief waarmee ze zich indekken. Wij zijn eerder geneigd even te bellen.”

JOOST: “We proberen zo goed mogelijk te helpen. Daarvoor moeten we goed georganiseerd zijn, en soms ook voorzichtig. We moeten er immers over waken dat de wetten gerespecteerd worden en met 27 lidstaten moeten we oog hebben voor het globale evenwicht. Soms antwoorden we daarom op vragen wat ontwikkeld, vooral op papier. We moeten ook de hiërarchie respecteren, waardoor we wellicht wat bureaucratisch kunnen overkomen. Maar er is zeker wel ruimte voor informeel overleg.”

LOES: “De mensen bij de Commissie zijn altijd heel begripvol. Ze weten dat ze uit de praktijk ook kunnen leren om de Europese wetgeving beter te maken.”

Wat kan beter?

JOOST: “Ik vind dat de lidstaten nog veel meer bij ons, de Commissie, kunnen langskomen om hun specifieke situaties te bespreken voordat wij de wetgevingsvoorstellen opmaken.”

LOES: “Je moet vaak heel veel geduld hebben voor alles is doorgeproken met alle belanghebbenden. Het is niet altijd duidelijk wanneer een probleem een oplossing vindt.”

JOOST: “We hebben al grote stappen gezet om meer open te staan voor de lidstaten en minder hiërarchisch te worden. En we kunnen nog verdere stappen zetten. Want een statisch blok zijn we zeker niet. We veranderen mee.”

Loes Lysens (29)

- Vlaams landbouwtaché bij de Permanente Vertegenwoordiging van België in de Europese Unie
- werkt als verbindingspersoon tussen het beleidsdomein Landbouw en Visserij en de Europese instellingen en als belangenbehartiger van het Vlaamse landbouw- en visserijbeleid

Joost Paardekooper (52)

- desk-officer bij het Directorate-General for Maritime Affairs and Fisheries (DG MARE) van de Europese Commissie
- bereidt samen met de lidstaten, de bevoegde regio's (zoals Vlaanderen) en andere stakeholders het nieuwe gemeenschappelijke visserijbeleid (GVB) voor 2013 voor

Wat willen onze vrouwelijke

Missen de vrouwelijke collega's iets bij de Vlaamse overheid of vinden ze dat ze genoeg kansen krijgen? Naar aanleiding van Vrouwendag organiseerde de dienst Emancipatiezaken een netwerklunch waar 13 de vrouwelijke collega's uithoorde over hun wensen. *What women want, versie Vlaamse overheid, zeg maar.*

VEERLE VAN DEN BROECK

WAT WIL
LINDA DE HERTOGH?

"Meer netwerken"

"Wat ik mis, is de mogelijkheid om te netwerken, zeker op het niveau van de administratieve ondersteuners", zegt Linda De Hertogh, directiesecretaresse Departement Werk en Sociale Economie. "Vroeger ving de Dag van de Managementassistent dat op, maar die bestaat jammer genoeg niet meer. Aan de andere kant is de situatie voor vrouwen enorm verbeterd tegenover vroeger. Ik werk sinds 1984 bij de Vlaamse overheid. Toen ik beviel, had dat zware financiële gevolgen. Het flexibele systeem van loopbaanonderbreking bestond niet. 80 % werken betekende dat je een ander contract kreeg. Je had geen recht op premies. Ook was die beslissing in principe onherroepelijk. Nu gaat dat allemaal veel vlotter."

Wat krijgen ze?

De lunch op Vrouwendag werd georganiseerd voor vrouwen van alle niveaus, maar de dienst Emancipatiezaken bevestigt dat er voor vrouwelijke administratieve ondersteuners doorgaans weinig echte netwerkgelegenheid zijn. Wel loopt er bij het Agentschap voor Overheidspersoneel (AgO) het project KNOOP, waarin administratieve ondersteuners samen op zoek kunnen gaan naar oplossingen voor problemen die ze bij hun werk tegenkomen. Voor mensen die managementambitie hebben, is er Vlechtwerk. "Dat is een netwerk met sessies over leiderschap, het belang van goed communiceren, de balans met jezelf en loopbaanontwikkeling, telkens met aandacht voor genderspecten. We zorgen er ook voor dat de meeste deelnemers vrouwen zijn", vertelt Joke Renneboog van de dienst Emancipatiezaken. "Op het internet kunnen zij verder vlechtwerken en contact met elkaar houden."

 www.vlaanderen.be/vlechtwerk
 www.agoweb.be

WAT WIL ADELHEID ROSSEEL?

"Meer geloofwaardigheid"

"Kabinetten zijn mannenbastions op het vlak van leidinggevende functies. Je moet als vrouw je best doen om gehoord te worden. Mannen worden als geloofwaardiger beschouwd. Maar ik relativeerde dat toen ik nog op het kabinet werkte. Humor lost veel op."

Adelheid Rosseel, jurist bij het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie

Wat krijgen ze?

"Het klopt dat vrouwen soms meer moeten presteren om serieus genomen te worden dan hun mannelijke collega's. Op sommige diensten is er nog een hardnekkig cultuurprobleem. Daarom zijn alle acties van de dienst Emancipatiezaken gericht op een algemene cultuurverandering in de organisatie", vertelt Joke Renneboog. "Zo hebben we actie gevoerd voor een efficiëntere vergadercultuur. Vergaderingen die uitlopen of op onmogelijke momenten worden gepland, kunnen de combinatie van werk en privéleven zwaar maken. Vooral vrouwen klagen daarover. Deeltijds werken en leiding-

collega's?

geven gaan blijkbaar ook slecht samen, want slechts weinigen doen het. Wij willen die combinatie aanmoedigen, zodat mensen met zorgtaken, meestal vrouwen, beter kunnen doorgroeien. Vandaar dat we een handleiding hebben gemaakt met concrete tips voor leidinggevend en deeltijds te werken of te telewerken."

WAT WIL STIEN VERLINDEN?

"Niet alleen in Brussel gezinsvriendelijke maatregelen"

Op vlak van gezinsvriendelijke maatregelen bestaat er een groot verschil tussen Brussel en bepaalde buitendiensten, zo ondervond **Stien Verlinden**, deskundige bij het Departement Werk en Sociale Economie. "Hier in Brussel is kinderopvang goed geregeld. Maar dat is niet overal het geval. In andere steden is er niet altijd kinderopvang, of is die voor één agentschap geregeld, zoals bij OVAM in Mechelen, waar alleen kinderen van eigen personeelsleden terecht kunnen. Is het niet mogelijk dat de verschillende diensten binnen de Vlaamse overheid samenwerken om kinderopvang beter te organiseren? In buitendiensten heb je vaak ook geen borstvoedingskamers en moet je noodgedwongen de toiletten gebruiken om af te kolven. De goede wil om in die ruimtes te voorzien is er wel, maar de plaats ontbreekt vaak."

Wat krijgen ze?

"De dienst Kinderopvang van het Agentschap voor Overheidspersoneel vangt tijdens de schoolvakanties niet alleen kinderen op in Brussel, maar ook in Antwerpen, Gent, Brugge en Hasselt", geeft verantwoordelijke **Ingrid De Braekeleer** mee. "In de toekomst komt er ook kinderopvang in Leuven. In Mechelen hebben we geen lokalen ter beschikking, dus we kunnen daar geen kinderopvang organiseren. Wie als agentschap kinderopvang wil, kan met ons samenwerken. Heel wat agentschappen hebben al een protocol-overeenkomst met ons gesloten zodat hun personeelsleden terecht kunnen bij onze kinderopvang."

WAT WILLEN CONNY FRANCKAERT EN LEEN MORTIER?

"Voldoende vrouwen aan de top"

"Bij Onderwijs is er niet echt sprake van een glazen plafond voor vrouwen. De top bij ons beleidsdomein is voornamelijk mannelijk, maar onlangs werd de eerste vrouwelijke administrateur-generaal aangesteld. Er werken dan ook veel vrouwen bij ons, en er zijn heel wat vrouwelijke afdelingshoofden. Dat heeft zo zijn voordelen. Vrouwen kunnen in bepaalde situaties vaak meer begrip opbrengen dan mannen."

OPROEP: WAT WILLEN ONZE MANNEN?

Wat moet de Vlaamse overheid doen om manvriendelijker te worden? Vindt u dat u genoeg kansen krijgt om uw gezin en uw job te combineren? Of hebt u andere suggesties? Laat het ons weten via 13@vlaanderen.be.

Wie weet, misschien krijgen we binnenkort een vrouw als secretaris-generaal, nu de vorige met pensioen is. Of we verder nog iets missen? Knappe, jonge mannen (*lachen*)!" **Conny Franckaert** en **Leen Mortier**, deskundigen bij het Departement Onderwijs en Vorming

Wat krijgen ze?

"Als we naar de cijfers kijken, stellen we vast dat er nog altijd te weinig vrouwen aan de top staan. Bijna de helft van de Vlaamse ambtenaren zijn vrouwen (48 procent). Maar als je naar de top gaat kijken, ligt die verhouding helemaal anders. Eind 2008 was 26,8 % van de ambtenaren in het middenkader een vrouw. Bij de topambtenaren lag dat aantal op amper 21 %. Dat ligt ver van het streefcijfer van 33 % dat de Vlaamse overheid voor ogen heeft. Voor het middenkader moet dat cijfer eind dit jaar gehaald zijn, voor het topkader eind 2015", zegt **Joke Renneboog**. "We zoeken nu uit waar het precies misloopt. Er hapert iets bij de doorstroming van personeelsleden naar N-1-functies (*de middenmanagement-functies*, red.). Zowel voor vrouwen als voor mannen is dat het geval. Op dat N-1-niveau blijft het aantal vrouwen hangen rond 25 %, wat de doorstroom naar topfuncties afremt. Met een elektronische bevraging en interviews van personeelsleden willen we nagaan hoe dat komt."

“Collega’s hielden zelfs een collecte voor mijn project”

Collega Sammy Auwerx geeft les in Guatemala

Met de aardbevingen in Haïti en Chili nog vers in het geheugen staat 13 deze keer stil bij collega's die zich belangeloos inzetten waar hulp nodig is. Passionele vrijwilligers die niet aarzelen om ter plaatse de handen uit de mouwen te steken, om gewonden te verplegen, daklozen onderdak te bieden, scholen te bouwen, kortom mensen opnieuw een toekomst te geven. Getuigenissen van collega's die hebben beslist om iets te doen aan al dat leed: Vlaanderen in Actie in binnen- en buitenland!

FILIP DE MAESSCHALCK

“Ik had er net vier jaar Spaanse les op zitten, dus ik kon de kinderen daar bijles geven”

Sammy Auwerx (30), beleidsmedewerker Internationaal Ondernemen bij het Departement internationaal Vlaanderen: “Toen ik statutair werd benoemd, ben ik meteen een jaar loopbaanonderbreking gaan vragen bij mijn vorige baas.” Die wist direct waar de klepel hing, want Sammy was er al langer op gebrand om in Latijns-Amerika als vrijwilliger te gaan werken. “Hij maakte er gelukkig geen probleem van en mijn collega’s hielden zelfs een collecte zodat ik al een klein startkapitaal had”, denkt hij terug. “Ik had er net vier jaar Spaanse les op zitten, dus ik kon aan de slag om aan kinderen in

Guatemala bijles te geven. Na mijn thuiskomst richtte ik samen met een aantal andere vrijwilligers de vzw Esperanza op. Die vzw steunt het Upavimproject in de krottenwijk La Esperanza van Guatemala City. Eenkele vrouwen uit de buurt startten er in 1988 een naaiproject in een hoekje van een tandartspraktijk, maar dat project is intussen uitgegroeid tot een officieel erkende ngo waar 67 vrouwen werken. De tandartspraktijk is nu een gebouw van drie verdiepingen, met een school die ook maaltijden geeft aan de kinderen; een opvangcentrum voor borelingen; een bakkerij, een bibliotheek en een laboratorium waar vaccinaties gegeven worden. "Het is wellicht ironisch dat ik me in mijn professionele leven bezighoud met harde business, en me als vrijwilliger belangeloos inzet voor de zachte sector", besluit hij.

"Ik doe het niet voor het spektakel of voor de kick om met een ambulance te rijden"

Johan Uytterhoeven (41), informaticus bij de ICT-beleidscel van Bestuurszaken, stond stand-by voor het B-Fast-team dat naar Haïti vertrok. "Als Rode Kruisvrijwilliger en ambulancier heb ik de opleiding gevolgd om bij dat reddingsteam te horen en dan word je in geval van rampen opgebeld. Maar deze keer waren het anderen die richting rampgebied vertrokken. Sowiesso wordt er altijd eerst gecontroleerd of je familiale situatie en je professionele omgeving het toelaten dat je binnen 24 uur op missie vertrekt." Johans vrijwilligerswerk stopt daar echter niet. Hij werkt ook in een crisissopvangcentrum in het Leuvense. "Daar zorg ik om de drie weken één nacht voor de opvang van mensen die tijdelijk dakloos zijn. Meestal betekent dat een nachtje slapen (*lucht*), maar vaak gaat het ook om sociale opvang, een babbeltje slaan met de getroffensten, hen een tijdelijke 'thuis' aanbieden. Overdag nemen de vaste krachten die taken over." Voor Johan is zijn vrijwilligerswerk een hobby die veel volde-

ning geeft. "Ik doe het niet voor het spektakel of voor de kick om met een ambulance te rijden. Ik sta trouwens ook niet op de eerste rij als er hulpverleners worden gezocht. Laat mij maar in alle bescheidenheid mijn werk doen. De beloning is uiteindelijk dezelfde: het goede gevoel dat je iemand hebt kunnen helpen. En dat is onbetaalbaar."

"Ik ga elk jaar opnieuw naar Tanzania. Op eigen kosten"

Roger Andries (61), technicus bij het Agentschap Wegen en Verkeer in Vlaams-Brabant, was zo'n acht jaar geleden op safari in Tanzania toen hij het voorstel kreeg om te plaatsen in een klein dorp te overnachten. "En zo kwam ik in Endallah terecht, waar ik onmiddellijk werd geconfronteerd met de beperkte onderwijsmogelijkheden. Er is een lagere school, maar de enige secundaire school in de buurt ligt 25 kilometer verder. Te ver weg dus en het internaat ervan is te duur." Roger ging bij zijn thuiskomst over tot actie. "Samen met andere Tanzaniareizigers richtte ik een vzw op om fondsen te werven voor een secundaire school. En zo organiseren we nu jaarlijks een etentje, een quiz en andere activiteiten om aan de nodige centen te komen. Ondertussen is de vzw bekend en werd het project erkend door de Koning Boudewijnstichting", vertelt hij enthousiast. "Ik ga nu elk jaar op eigen kosten naar daar en heb Swahili geleerd. Half juni zal het project officieel overgedragen worden aan de plaatselijke bevolking. Dan zullen we zo'n 300 000 euro hebben verzameld, goed voor een schoolinfrastructuur met slaappalen, huizen voor leerkrachten, en klassen voor zo'n 600 leerlingen. De dankbaarheid van de bevolking is de grootste beloning die er is. Als je daar rondloopt, word je voortdurend uitgenodigd om iets te eten of te drinken, ook al hebben de mensen zelf zo goed als niets." En Roger weet van geen ophouden. "We werken nu aan een project om renteloze leningen toe te kennen aan studenten die ook na het secundair nog verder willen studeren."

"Ik ben meer een medewerker op afstand"

Jort Marievoet (38), celhoofd van de ICT-beleidscel bij Bestuurszaken, heeft niet in Guatemala te zijn geweest om zich in te zetten voor de vzw Tumbador daar. "Op een vorige job leerde ik een collega kennen die zich inzette voor het revalidatieproject van de vzw. We hebben toen een sponsoring opgezet van de 100 km dodentocht, die ik nu nog elk jaar met enkele collega's en sympathisanten uitloopt. Dat levert ons telkens enkele duizenden euro's op." De bedoeling van de vzw is om kleine revalidatieprojecten op te starten met een lokale verankering. Zo is de kans groter dat het revalidatiecentrum op langere termijn op lokale krachten kan draaien. Maar voorlopig wordt de revalidatie nog mee verzorgd door Belgische vrijwilligers. "Heel wat anders dan mijn bijdrage. Ik ben meer een medewerker op afstand. Het is mijn manier om mee te helpen aan de toekomst van de mensen daar en dat volstaat. Ik krijg geregeld feedback van de mensen van de vzw en weet dat het geld goed besteed wordt. Het grote voordeel van deze werkwijze is dat het ingezamelde geld op de juiste plaats terechtkomt", besluit hij.

- www.vzwesperanza.be
- www.endallah.be
- www.tumbador.be

Zelf vrijwilligerswerk doen?

Het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking heeft samen met de 11J11-koepel voor de Vlaamse noord-zuidbeweging een steunpunt '4de pijler' opgericht voor wie zich vrijwillig wil inzetten voor een ontwikkelingsproject. U kunt er in contact komen met andere vrijwilligers en u kunt er terecht voor advies, informatie en vorming op maat.

Surf voor meer informatie naar www.4depijler.be.

“Als we falen, We onthouden

vergeten we dat. alleen onze successen”

Jurgen Tack (43)

- ✓ Administrateur-generaal Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO, 220 personeelsleden)
- ✓ Het INBO verricht onderzoek over de natuur en het duurzame gebruik en beheer ervan. Het levert kennis, voornamelijk aan de Vlaamse overheid maar ook aan lokale en internationale instanties en organisaties
- ✓ Licentiaat Biologie en doctor in de Wetenschappen (Mariene Biologie, Oceanografie, Ecologie)
- ✓ Geboren in: Aalst
- ✓ Werkt in: Brussel
- ✓ Woont in: Uitbergen (Oost-Vlaanderen)
- ✓ Ambtenaar sinds: 2000 als contractueel
- ✓ Getrouwd met Yvette, vader van drie dochters: Liesa (15), Sofie (14) en Febe (11)
- ✓ Zegt: "Je moet kunnen verdragen dat je heel vaak met je kop tegen de muur loopt"

Rudy Herman (61)

- ✓ Navorser Departement Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI, 130 personeelsleden)
- ✓ Het Departement EWI zorgt voor beleidsvoorbereiding, -monitoring en -evaluatie wat betreft Economie, Wetenschap en Innovatie
- ✓ Licentiaat Biologie en doctor in de Wetenschappen (Mariene Ecologie)
- ✓ Geboren in: Gent
- ✓ Werkt in: Brussel
- ✓ Woont in: Gent
- ✓ Ambtenaar sinds: 1990 met het statuut van navorsers
- ✓ Getrouwd met Miriam, vader van drie kinderen: Pieter (33), Sofie (31) en Charlotte (28)
- ✓ Zegt: "Je krijgt altijd kansen. Je moet ze alleen maar durven aannemen"

De carrières van Jurgen Tack en Rudy Herman behoren ongetwijfeld tot de meest avontuurlijke en exotische bij de Vlaamse overheid. Tack was voor hij bij het INBO doorgroeide tot administrateur-generaal een oesterkweker in Kenia. Herman - nu internationaal liaison bij het Departement EWI - bracht dan weer jaren van zijn leven op de oceanen door en zat maandenlang in de poolgebieden. De mariene biologen kennen elkaar al twintig jaar en vertellen in deze 'Beste vrienden, beste collega's' over leven voor oesterlarven in de tropen en zoeken naar microscopisch kleine kreeftjes en wormpjes op Antarctica. Maar ook over reorganisaties met één directeur en 250 onderdirecteurs, internationale netwerken, en ... 'flexibele vrouwen die godsgeschenken zijn'.

FRANK WILLEMSSE EN LEEN DE DYCKER

"Nonkel Bob hield op televisie elke woensdagmiddag een natuurpraatje met professor Philip Polk. Die was marien bioloog en ik geraakte zo gefascineerd door wat Polk telkens weer vertelde dat ik in zijn voetsporen wilde treden. Jaren later volgde ik les bij hem aan de VUB en hij bleek een student nodig te hebben om poolshoogte te gaan nemen bij een van zijn projecten in Kenia. Voor ik het wist zat ik op het vliegtuig richting Mombassa", vertelt administrateur-generaal Jurgen Tack over hoe hij oesterkweker werd in Kenia. "We hadden ontdekt dat oesters in de mangrovebossen zich alleen hechten aan boomwortels waaraan al oesters groeien. Wat bleek: volwassen oesters scheiden een stof af om oesterlarven te lokken. Wie die stof kan isoleren, kan dus perfect oesters gaan kweken. Ik wilde mijn wetenschappelijke bevindingen in de praktijk omzetten door een echte oesterkwekerij op te zetten. ABOS (de toenmalige federale dienst voor ontwikkelingsschulp, nu DGOS, red.) had het studieproject wel gefinancierd, maar wilde - vreemd genoeg - geen fondsen vrijmaken voor het economische ontwikkelingsdeel. Ik

moest dus zelf op zoek naar centen en vond die bij Keniaanse instanties en de VUB, en stak er ook zelf wat spaarcen ten in. Er moest ook iemand worden aangeworven voor het logistieke ter plaatse en dat werd Yvette."

RUDY: "Ik kende Yvette als een goeie collega op het labo en als babysit voor mijn kinderen. Toen ze vertrok naar Kenia, hadden we afgesproken dat ik bij haar zou kunnen logeren als ik er naar een congres zou gaan. Toen het zo ver was en ik daar aan kwam, bleek ze al samen te zijn met Jurgen."

JURGEN: "Yvette en ik hebben daar in Afrika snel het geluk bij elkaar gevonden en we zijn getrouwd."

Hoe leefde u daar?

JURGEN: "Ik werkte in een instituut met zicht op het oude stadsgedeelte van Mombassa, kwam 's avonds thuis, pakte mijn duikfles, stapte de tuin door naar het strand en ging een kijkje nemen op het koraalrif. En op vrijdag laadden we de jeep vol en gingen we naar een natuurpark. Maar we werkten daar ook hard, in niet altijd even comfortabele omstandigheden."

Jurgen Tack: "Mijn leven is een aaneenschakeling van opportuniteiten die ik gretig en enthousiast heb aangenomen"

En hoe verliep het kweken van oesters?

JURGEN: "We ontwierpen staketsels van hout en dakpannen die we insmeerden met cement en bedruppelden met de lokstof die we uit volwassen oesters haalden. Twee jaar later hadden we zelf massa's volwassen oesters."

RUDY: "Ik ben er op bezoek geweest: die business draaide echt zeer goed. En lekker dat die oesters waren. Ze zijn iets kleiner en vaster dan bij ons. Meer zoals een sint-jakobsschelp."

JURGEN: "We hadden na een tijd drie zeer succesvolle kwekerijen. Of dat nu door de wetenschap kwam of gewoon door het feit dat we onze oesters gekoeld naar de restaurants voerden en de concurrenten niet, daar zijn we nog altijd niet uit."

Hoe combineerde u werken en kinderen hebben?

JURGEN: "Ik heb samen met Yvette tot in 1993 in Kenia gewoond. Toen ze zwanger werd, zijn we teruggekeerd en ben ik blijven pendelen tot 2000. Op de VUB werkte ik verder aan mijn doctoraat, maar ik bleef manager van de oesterkwekerij. Soms was ik drie weken weg, dan weer een maand. Gelukkig is Yvette een flexibele vrouw, dat is een godsgeschenk. Ze is zelf wetenschapper en had in Kenia mee aan de wieg van dat project gestaan, dus begreep ze wel dat ik alles niet zomaar kon opgeven. Eerst zou ze gewoon thuis blijven, maar ze is zelf in België ook weer snel aan de slag gegaan. Alles liep goed tot de derde kwam. Na de bevalling werd vastgesteld dat Yvette baarmoederhalskanker had. Uiteindelijk is het allemaal goed afgelopen, maar het zette ons wel aan het denken: ik wilde niet langer heel de tijd weg van huis zijn. Toen hebben we

het hoofdstuk Afrika afgesloten."

RUDY: "Ook mijn Miriam is een godsgeschenk. Zonder haar zou ik nooit al mijn toeren hebben kunnen uithalen. In het begin zat ik heel vaak op schepen hier voor onze kust om onderzoek te doen. Ook al omdat ik een van de weinigen in het labo was die niet zeeziek werd en dus ook stalen voor anderen ging verzamelen. Ik ben jarenlang om vijf uur 's ochtends thuis vertrokken, naar een stukje Noordzee gevaren en pas om tien uur 's avonds weer teruggekomen. En toen ook kinderen werden geboren, was ik vaak een à twee weken van huis weg. Miriam bleef eerst thuis, maar is dan geleidelijk aan les beginnen te geven. Toen

"Die jaren in Kenia hebben mij behalve wetenschapper ook manager gemaakt"

JURGEN TACK

begon het echte geregeld met opvang. Gelukkig heb ik altijd weinig slaap nodig gehad. Met vier à vijf uur heb ik - ook nu nog - voldoende. Als ik dan labowerk had, stopte ik vroeg om er voor te kinderen te zijn en ging ik om tien uur weer terug naar de universiteit tot een uur of één. Om weer op te staan rond zessen."

Zitten er ambtenaren en in u? Werkte er thuis iemand bij de overheid?

RUDY: "Mijn ouders waren foorkramers. Ik ben geboren - letterlijk - op de halfvastenkermissen in Gent en heb jaren met de kermis rondgetrokken. We hadden een autodrome en een cakewalk die we zelf hadden gemaakt. Op een bepaald moment moest ik op internaat

en heeft mijn meter ervoor gezorgd dat ik ben blijven studeren. Ik heb eerst technische studies gedaan - elektro-mechanica - en ben dan als programmeur begonnen bij IBM. Tijdens mijn legerdienst had ik dan weer heel veel tijd om naar de natuur te kijken en ben ik - na nog een jaar werken om mijn studie te betalen - biologie gaan bijstuderen."

JURGEN: "Mijn vader was journalist bij het Nieuwsblad en mijn moeder was huisvrouw. Geen ambtenaren dus bij ons en ik had ook geen plannen om er één te worden. Toen ik terugkwam uit Afrika wilde ik als zelfstandig milieuconsultant beginnen, maar toen belde Rudy. Die wist dat er een job vrijkwam rond biodiversiteit op Europees niveau via het Instituut voor Natuurbehoud (IN)."

RUDY: "Tets voor hem, vond ik. Het was een job waarmee je Europese projecten kon binnenhalen voor Belgische onderzoekers en daar hadden we een ondernemende wetenschapper voor nodig zoals Jurgen."

JURGEN: "Ik kon hier snel beginnen en na een jaar of zeven heb ik - eerst voor de grap, daarna serieus - meegedaan aan de procedure om administrateur-generaal te worden. Dat ik een wetenschapper was, maar bovendien ook management-ervaring had opgedaan in Afrika, heeft me geholpen de job te krijgen."

RUDY: "In Kenia, waar Jurgen zat, is niets vanzelfsprekend. Wat hier eenvoudig is, is daar een hele uitdaging. Daar heeft hij de dingen leren aanpakken en organiseren, en hij plukt er hier de vruchten van."

Wat trof u aan toen u hier als administrateur-generaal begon?

JURGEN: "Het INBO is een fusie van

Rudy Herman: "Mijn vrouw Miriam is een godsgeschenk. Zonder haar zou ik nooit al mijn toeren hebben kunnen uithalen"

het Instituut voor Natuurbehoud (IN) en van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW). Bij mijn aantreden was die fusie nog niet voltooid en zat je met een organisatie waarin twee culturen heersten: zij die de natuur wilden beschermen en zij die van de natuur gebruik wilden maken. Die twee culturen moesten we met elkaar verzoenen. Er was bovendien geen sprake van een organisatie. We hadden bij wijze van spreken één algemeen directeur en 250 onderdirecteurs, die elk op hun eigen eiland leefden. Door een nieuwe structuur met een twaalfal cellen uit te bouwen, werken we nu veel efficiënter."

Weegt het INBO op internationaal vlak?

JURGEN: "Er zijn in Europa een aantal grote onderzoeksinstituten die rond milieu werken. Als ik daar het stuk biodiversiteit uithaal en naast het INBO leg, zijn wij de grootste instelling. Ook op wereldniveau zitten we systematisch in alle grote netwerken rond biodiversiteitsstudies."

Trekt u dan ook buitenlandse onderzoekers aan?

JURGEN: "Ik doe verwoede pogingen, maar zit met een handicap: we zijn een wetenschappelijke instelling die voor de Vlaamse Regering werkt. En die verwacht Nederlandse adviezen. Geen Engelstalige."

U hebt een boek geschreven over biodiversiteit in de keuken waarvan er al 30 000 exemplaren verkocht zijn. 'De (heerlijke keuken' is intussen in het Fins, Deens en Zweeds vertaald en binnenkort ook in het Engels. Hoe komt u daarbij?

JURGEN: "Op een internationale bijeenkomst werd ik uitgedaagd om het verdwijnen van dieren en planten bevattelijk te maken voor het grote publiek. Ik had durven beweren dat je elke vorm van wetenschappelijk onderzoek kunt doorvertalen. Dus heb ik een kookboek gemaakt waarin je kunt zien hoe groot de ecologische afdrak is voor elk gerecht dat erin staat."

Brengt dat wat op?

JURGEN: "De winst wordt geïnvesteerd in publiciteit voor het boek en zo in de strijd voor biodiversiteit."

"Mocht ik een zichtrekening hebben met daarop 'voldoening' in plaats van euro's, dan was ik schatrijk"

RUDY HERMAN

Hoeveel verdienen jullie?

JURGEN: "Iets meer dan 4000 euro netto per maand. Ja, dat is veel in vergelijking met even enthousiaste en geëngageerde wetenschappers hier in deze instelling. Nee, het is weinig in vergelijking met een waarschijnlijk even hard, maar minder geëngageerd werkende manager in de privé."

RUDY: "Ik heb 3500 euro netto, vooral dankzij mijn annuïteit die ik heb kunnen meenemen van de universiteit naar de Vlaamse overheid. Mij zul je niet horen klagen. Maar toen ik drie maanden op de Zuidpool zat, kreeg ik ook maar hetzelfde loon als toen ik in Brussel op een bureau zat, hoor."

JURGEN: "Rudy, mocht je een zichtrekening hebben met daarop 'voldoening' in plaats van euro's ..."

RUDY: "(lacht)" ... dan was ik schatrijk natuurlijk."

Denkt u op uw 61ste al aan uw pensioen?

RUDY: "Alles hangt af van mijn gezondheid. Ik voel mij nog goed, maar je kunt nooit voorspellen wat je overkomt. Ik zou vooral graag tijdens mijn laatste jaren als ambtenaar jonge mensen opleiden en introduceren in al die internationale netwerken. Zet daar een nieuwe en die loopt verloren. Het zou toch fantastisch zijn als iemand een tijd met mij zou kunnen meelopen en zo geleidelijk wordt ingeschakeld. Maar ja, in tijden van wervingsstop en crisis is mensen erbij krijgen niet evident."

U klinkt beiden als tevreden mensen. Of vergissen we ons?

JURGEN: "Zowel voor Rudy als voor mij is het leven een aaneenschakeling van opportuniteiten die we altijd gretig en enthousiast hebben aangenomen. Wat je natuurlijk niet hoort van het enthousiaste soort als het omze, zijn al die keren dat we hebben gefaald. Die zijn we al lang vergeten. We onthouden alleen onze successen."

RUDY: "Dat is het geheim van een gelukkig leven: focus op het positieve, wees open en je zult positiviteit en openheid terugkrijgen. En als ik dan toch in de zak word gezet, vloek ik eens en vind ik het vooral jammer voor de andere, niet voor mij."

Bedankt.

WIN HET KOOKBOEK
"De (heerlijke keuken" van Jurgen
Tack. Lees meer op pagina 41.

Instapdag

Nog niet zo lang aan de slag? Dan kunt u tijdens de instapdag van het Agentschap voor Overheidspersoneel te weten komen hoe de Vlaamse overheid in elkaar zit. En een heleboel nieuwe mensen uit andere entiteiten leren kennen!

Natalie Huyghe (Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed) en Jens De Backer (Agentschap voor Facilitair Management) maken een collage over de Vlaamse overheid.

Joan Vaelen (Jongerenwelzijn), David Gheysens en Stephanie Beyer (Departement Mobiliteit en Openbare Werken) en Dirk Caluwé (Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid) (v.l.n.r.) volgen een sessie rond gedragscompetenties in het creatieve lokaal in het Boudewijngebouw.

Christel Meuris (Agentschap voor Landbouw en Visserij) (vooraan) en Karen Albert (AGiOn) (tweede) doen mee aan enkele ontspanningsoefeningen tijdens de workshop Ergonomie.

Katrien Timmermans (Toerisme Vlaanderen), Karolien Moniquet (AGiOn), Katrien De Maeyer (Agentschap Ondernemen), Katrien Aerts (Agentschap voor Binnenlands Bestuur) en Katrien Vandepladutse (VAIS) (v.l.n.r.) bedenken hoe zij de Vlaamse overheid zien.

Francis Tratsaert (Agentschap voor Binnenlands Bestuur) (links) en Tom Van den Branden (Departement MOW) volgen aandachtig de workshop Ergonomie.

Samenwerken in de praktijk met Nayat Mezhdalassi (Agentschap Ondernemen), Guido Greefs (Departement Financiën en Begroting), Aart Engelen (Departement internationaal Vlaanderen), Alejandro Alba (Departement Werk en Sociale Economie) en Sarah Gielen (GO-onderwijs) (v.l.n.r.).

Statutair versus contractueel

70 % van de collega's wil vasthouden aan de statutaire benoeming, zo blijkt uit onze poll (zie p. 6 en 44). Maar intussen blijft het aantal contractuele collega's stijgen, en daarmee ook het besef dat er iets moet gebeuren aan hun minder goede arbeidsvoorwaarden. Hoe precies, daarover bestaan verschillende visies en ideeën. 13 laat er twee aan het woord.

MAARTEN DE GENDT

"Laat contractuelen en statutairen naar elkaar toe groeien"

Tom Somers is raadgever op het kabinet van minister van Bestuurszaken Geert Bourgeois. Samen met zijn minister verdedigt hij de statutaire tewerkstelling, maar hij vindt ook dat contractuele ambtenaren betere arbeidsvoorwaarden moeten krijgen.

"Het kan niet dat twee collega's hetzelfde

werk doen, maar niet dezelfde arbeidsvoorwaarden krijgen."

"Wij zijn er voorstander van dat statutaire tewerkstelling het uitgangspunt blijft. Door de huidige generieke proeven krijgen contractuelen alvast de kans om mee te dingen naar statutaire functies. Maar de proeven bieden niet voor iedereen een oplossing. Er blijven altijd functies die sowieso niet statutair zijn, bijvoorbeeld bij het schoonmaakpersoneel. Ook daarom vinden we het belangrijk dat de verschillen tussen statutairen en contractuelen zo veel mogelijk worden uitgevlakt.

Wat volgens mij relatief snel kan gebeuren, is bevorderingen mogelijk maken voor contractuelen, bijvoorbeeld van medewerker naar hoofdmedewerker. Bij de lokale besturen doen ze dat al. En net als de lokale besturen willen we een aanvullend pensioen voor contractuelen invoeren. Maar wij moeten daarvoor wel wachten op een kaderwet van de federale minister van Pensioenen. Bovendien zal dat aanvullend pensioen ons als overheid veel geld kosten. Dat zal dus niet op heel korte termijn lukken en bovendien in fases verlopen.

Maar het moet ook van twee richtingen komen. We moeten ook durven kijken of sommige voordelen van statutairen niet wat overdreven zijn. En of we sommige statutaire arbeidsvoorwaarden niet een beetje in de richting van contractuelen kunnen laten schuiven. Maar dat is stof voor onderhandelingen met de vakbonden."

"Zet alles in op contractuele tewerkstelling"

Ria Janvier is professor in de politieke wetenschappen aan de Universiteit Antwerpen. Zij vindt het ambtenarenstatuut voorbijgestreefd en pleit ervoor om van contractuele tewerkstelling de norm te maken. "Maar dan wel veel beter beschermd dan nu het geval is."

"Eigenlijk is het statuut niet meer van deze tijd. Het is te stroef om een modern personeelsbeleid te kunnen voeren. Je moet bijvoorbeeld in staat zijn om de rotte appels te verwijderen die het imago van de hele overheid kapotmaken. Maar het zijn niet die rotte appels die het statuut met al zijn beroepsmogelijkheden en juridische details zo kunnen misbruiken dat ze de boel jarenlang verzieken.

Het ambtenarenstatuut flexibeler maken is een goede optie, maar ik geloof niet dat dat haalbaar is. Bovendien is de realiteit dat er op alle overheidsniveaus steeds meer contractuele ambtenaren bij komen, en dat kun je niet meer terugdraaien. Daarom pleit ik ervoor om in de toekomst alleen nog contractueel te werken, zoals ze bij de VRT hebben gedaan. Maar dan moet je wel de arbeidsvoorwaarden en de bescherming van contractuele ambtenaren verbeteren. Momenteel zijn contractuelen bij overheidsdiensten zowat het slechtst beschermd van alle werkende mensen. Ik heb daar al eens onderzoek naar gedaan, en zelfs binnen de huidige arbeidswetgeving kun je contractuele ambtenaren veel beter beschermen dan nu het geval is. Je zou ze zelfs evenveel vastheid van betrekking kunnen bieden als statutairen. De belangrijkste vraag is natuurlijk hoeveel bescherming je precies wilt geven aan overheidspersoneel. Dat is een politieke keuze. Ik zou voor een hoge mate van bescherming pleiten, alleen niet even hoog als de bescherming die het statuut nu biedt."

Groene snelwegen

Margrietten in de berm van de Brusselse Ring, niets bijzonders? Toch groeien deze bloemen er niet zomaar. Sinds 1998 wordt in bermbeheerplannen duidelijk aangegeven hoe het groen in de bermen ecologisch beheerd kan worden. Voor de graslanden langs de Ring rond Brussel betekent dat: maaien op geschikte tijdstippen en het maaisel afvoeren om zo kansen te geven aan ecologisch waardevolle soorten. Met succes, want de margrietten krijgen nu het gezelschap van bedreigde orchideeën, spinnen en loopkevers. Dankzij de collega's van het Agentschap Wegen en Verkeer en het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie hebben bijna 1000 km gewest- en snelwegen ondertussen zo'n beheerplan.

Foto: Agentschap Wegen en Verkeer

“Door de besparingen

moeten we nog creatiever zijn"

In vele Europese landen zijn de ambtenarenlonen in deze crisistijden mikpunt van besparingen: ze gaan omlaag of worden op zijn minst bevroren. Bij ons loopt het nog niet zo'n vaart: aan onze lonen wordt niet geraakt. Maar er moet hoe dan ook bespaard worden op de personeelskosten. Sommige entiteiten vinden daar creatieve oplossingen voor, andere moeten helaas contracten stopzetten. En er wordt nagedacht over structurele maatregelen op langere termijn.

MAARTEN DE GENDT

Bij het Departement Landbouw en Visserij (LV) hopen ze een en ander op te lossen door een bijzondere vorm van interne mobiliteit. "Collega's kunnen op vrijwillige basis bijspringen in een andere dienst waar ze tijdelijk het werk niet rond krijgen", vertelt secretaris-generaal Jules Van Liefveringe. "Zo gaat mijn eigen secretaresse een paar dagen per week helpen bij de boekhouding, omdat daar iemand loopbaanonderbreking heeft genomen. Net zo vlot springt een collega van het team Logistiek bij op de personeelsdienst. Ik hoop er nog meer mensen in het departement warm voor te krijgen, want het is bijna de enige manier om de pieken in werkdruk nog op te vangen. Door de besparingen kunnen we mensen die met pensioen gaan of tijdelijk wegvalen door loopbaanonderbreking en dergelijke, niet meer vervangen. Zelfs voor jobstudenten is er geen budget meer."

Een collega van de communicatiedienst in Brussel springt enkele maanden in de buitendienst in Merelbeke bij. In een team van vier medewerkers is een persoon met pensioen gegaan en zijn er twee in langdurig verlof. De tijdelijke overstap van Tsang Tsey Chow was dan ook meer dan welkom. Van een communicatiejob naar het 'veldwerk' lijkt geen evidente overgang, maar zelf vindt ze het een aangename terugkeer

naar haar roots. "Ik ben immers dierenarts van opleiding, dus ik vond mijn draai al snel in een dienst die zich bezighoudt met de erkenning van centra voor kunstmatige inseminatie en met controle in pluimveebedrijven. Vandaag ben ik de hele dag de baan op geweest om vijf bedrijven te bezoeken, tot in Diksmuide toe. Dat is iets helemaal anders dan mijn werk in Brussel. Ik vind het erg leerrijk om eens op een buitendienst te werken. Het is wel wennen aan de andere gewoontes hier. Al was het maar dat ik mijn boterhammen niet mag vergeten mee te brengen voor 's middags."

"Collega's kunnen op vrijwillige basis bijspringen in een andere dienst waar ze tijdelijk het werk niet rond krijgen"

JULES VAN LIEFFERINGE,
SECRETARIS-GENERAAL VAN HET
DEPARTEMENT LANDBOUW EN VISSERIJ

"In plaats van dure externe lesgevers in te huren, geven collega's gewoon training aan elkaar"

PASCALE LEROY,
AFDELINGSHOOFD PERSONEEL
FLANDERS INVESTMENT AND TRADE

Lesgeven aan collega's

Bij Flanders Investment and Trade (FIT) passen ze diezelfde oplossing toe. "Soms springen mensen die in Brussel werken, zelfs een tijdje bij in een van onze kantoren in het buitenland", vertelt afdelingshoofd Personeel Pascale Leroy. "Maar door de besparingen zijn we naar nog andere creatieve oplossingen op zoek moeten gaan." Die vonden ze onder andere in het budget voor vorming. "In plaats van dure externe lesgevers in te huren, geven collega's gewoon training aan elkaar. Ik zoek mensen die ergens heel goed in zijn en tussen de middag hun kennis vrijwillig met hun collega's willen delen. Collega Michel weet bijvoorbeeld veel van Google af, en hij geeft nu aan 40 collega's les in wat je met Google nog allemaal kunt doen behalve trefwoorden op internet zoeken."

Een keer per maand komt de boekencub van het FIT samen en bespreken ze volledig in het Engels het boek van de maand

Collega Alex, die in zijn vrije tijd Office-opleidingen aan bejaarden geeft, wil die opleiding nu ook binnen FIT geven. Collega Yiwei weet dan weer veel over China, een land waar wij voor het werk veel contact mee hebben. In zes sessies vertelt ze telkens over een ander aspect van het land." Om de talenkennis aan te scherpen zijn er sinds kort ook lees- en praatgroepen binnen FIT. Leroy leidt om de drie weken tussen de middag gespreksuurtjes, waarin iedereen zijn talen kan oefenen door in het Engels over dagelijkse zaken te praten. Voor de boekenfans zijn er twee boekendubs, één in het Frans en één in het Engels. Carl Destoop zit in allebei: "Eén keer per maand komen we samen. Dan bespreken we, volledig in het Engels, het boek van de maand. De laatste keer was het 'Never let me go' van Kazuo Ishiguro. Ik vond het een zeer pakkend boek, en we hebben er dan ook zeer veel over gediscussieerd. Je moet je daarbij geen zware literaire analyses voorstellen hoor. We houden het luchtig, bijvoorbeeld over hoe geloofwaardig we de personages vinden." De talenkennis gaat er alvast sterk op vooruit, vindt Destoop: "We zijn al vijf keer samengekomen en ik merk dat Engels spreken bij iedereen met rasse schreden vooruitgaat."

Contracten stopzetten

In sommige entiteiten lukt het niet meer om de besparingen het hoofd te bieden met creatieve oplossingen. Jurgen Tack, administrateur-generaal van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO), is een van de leidend ambtenaren die met de handen in het haar zitten en vrezen dat er in de toekomst naakte ontslagen zullen volgen: "We moeten 2,5 procent besparen op personeelskosten en binnen dat budget moeten we ook de jaarlijkse loonstijgingen wegens anciënniteit blijven opvangen. In veel entiteiten kunnen ze die extra kosten opvangen door bijvoorbeeld mensen die met pensioen gaan, niet te vervangen. Maar bij ons gaat er bijna niemand met pensioen de komende jaren. We zijn een jonge organisatie met jonge mensen. Ik moet dus helaas andere

mensen laten vertrekken." Er zijn intussen al een tiental contracten van bepaalde duur niet meer verlengd, en er zijn er steeds minder van bepaalde duur over. "Er zijn nog wel een aantal efficiëntiewinsten mogelijk", benadrukt Tack, "maar die zullen pas op langere termijn besparingen opleveren. Binnenkort zullen we niet anders kunnen dan ook mensen met contracten van onbepaalde duur te laten gaan. Mogelijk dit jaar al, als je rekening houdt met de opzegtermijnen."

Concurreren met privé?

Een oplossing komt er misschien van externe financiers. Tack: "Ik probeer mensen te overtuigen om op ons Eigen Vermogen te werken - dat zijn onze eigen inkomsten via Europese of andere publieke of private onderzoeksopdrachten. Normaal gezien biedt dat minder werkzekerheid: je kunt maar blijven werken zolang een onderzoeksopdracht loopt. Maar als we binnenkort contracten van onbepaalde duur moeten beëindigen, ben je eigenlijk beter af als je op een project van het Eigen Vermogen werkt - dan weet je tenminste dat je geen ontslag kunt krijgen vóór het einde van je project. Eigenlijk is ons Eigen Vermogen de laatste jaren sterk aan het groeien. Een Italiaanse firma wil bijvoorbeeld commercieel gebruikmaken van onze kennis rond het veredelen van populieren en wil daarvoor verder onderzoek financieren. We kunnen dus onze wetenschappelijke kennis meer beginnen te 'vermarkten', om op die manier meer personeel aan het werk te houden. Maar hoe ver ga je daarin? Trede we als overheid dan niet in concurrentie met privébedrijven?"

"Binnenkort zullen we niet anders kunnen dan ook mensen met contracten van onbepaalde duur te laten gaan. Mogelijk dit jaar al, als je rekening houdt met de opzegtermijnen"

JURGEN TACK,
ADMINISTRATEUR-GENERAAL VAN HET INSTITUUT
VOOR NATUUR- EN BOSONDERZOEK

"In de hele Vlaamse overheid bedraagt het aandeel managementondersteunende functies zeker 15 % van alle personeelsleden, vermoedelijk nog wat meer. Terwijl het beter zou zijn als dat een pak lager ligt"

BERND REGGERS, BELEIDSADVISEUR BIJ
HET DEPARTEMENT DIENSTEN VOOR HET ALGEMEEN REGERINGSBELEID

Gemeenschappelijke dienstencentra

Er staan ook projecten op stapel die op langere termijn een besparing betekenen. "Een van de meest ingrijpende zou een vermindering van zogenaamde managementondersteunende functies kunnen worden", vertelt Bernd Reggers, beleidsadviseur bij het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR). "Dat zijn functies die ervoor zorgen dat de organisatie zelf vlotjes loopt. Denk aan mensen die de personeelsadministratie uitvoeren, de boekhouding verzorgen, het gebouw schoonmaken of juridisch advies geven aan collega's. Uit een onderzoek van de Interne Audit van de Vlaamse Administratie is gebleken dat in de hele Vlaamse overheid zeker 15 % van alle personeelsleden in een managementondersteunende functie zit, vermoedelijk nog wat meer. Het idee is nu dat we dat aandeel proberen te verminderen. Want dan kan een groter deel van het personeel met kerntaken van de organisatie bezig zijn, zoals dienstverlening aan de burger." Om het aandeel managementondersteunende functies naar beneden te krijgen, zijn er verschillende denkspitsen. Meer samenwerking tussen bestaande managementondersteunende diensten bijvoorbeeld, of een soort gemeenschappelijke dienstencentra die voor meerdere entiteiten of beleidsdomeinen tegelijk werken, op termijn misschien zelfs voor de hele Vlaamse overheid. Dat is een van de mogelijke voorstellen van het College van Ambtenaren-Generaal, dat sinds vorig jaar in opdracht van de Vlaamse Regering op zoek is naar efficiëntiewinsten. Tegelijk is het ook een van de vele projecten van het actieplan Vlaanderen in Actie, meer bepaald een van de tien sleutelprojecten van het onderdeel dat van de Vlaamse overheid een slagkrachtige overheid wil maken.

"Of bestaande diensten nu meer samenwerken of evolueren naar een soort gemeenschappelijke dienstencentra, het doel is en blijft het werk efficiënter te organiseren", legt Reggers uit. "Afzonderlijke entiteiten moeten dan niet langer nog een volledige pool personeel in dienst hebben om bijvoorbeeld personeelsadministratie uit te voeren. In een samenwerkingsverband kun je taken tussen entiteiten onderling verdelen en van elkaars expertise gebruik maken; bij verschillende vormen van gemeenschappelijke dienstencentra werkt het een beetje

alsof je een intern sociaal secretariaat zou inhuren. Vooral kleinere entiteiten zou dat heel wat voordelen opleveren. Hetzelfde geldt voor bijvoorbeeld boekhouding, ICT en logistieke dienstverlening (schoonmaak, gebouwbeheer, voertuigenbeheer ...). Managementondersteunende collega's hoeven zeker niet ongerust te worden: het debat loopt nog en de verschillende opties moeten nog verder uitgewerkt worden. En een dergelijke reorganisatie zal zeker enkele jaren tijd in beslag nemen en waarschijnlijk maar stap voor stap gebeuren."

INTUSSEN IN HET BUITENLAND

Ambtenarenlonen onder vuur

Vele landen hebben te lijden onder de economische crisis en dat dwingt een aantal regeringen tot verregaande besparingen. In ons land blijft de overheidssector nog relatief buiten schot, maar in Griekenland, Portugal, Groot-Brittannië en Ierland moeten onze collega's de buikriem aanhalen. Een overzicht.

In Griekenland moet premier Giorgios Papandreu 4,8 miljard euro besparen. Veel van zijn besparingsmaatregelen treffen ook de ambtenaren. Zo worden de pensioenen bevroren, wordt er met 30 % geknipt in de dertiende maand van de ambtenaren, en zal de veertiende maand zelfs 60 % inkrimpen. Ook de hogere ambtenaren ontsnappen niet aan de besparingswoede. Volgens een nieuwe wet mogen ambtenaren niet meer verdienen dan 6090 euro netto per maand. Het Griekse Rekenhof wil nu controleren of er ambtenaren zijn die de voorbije zes jaar meer hebben verdiend, en wil het surplus teruggeven.

In Portugal worden de lonen van 700 000 ambtenaren tot 2013 bevroren door de regering van premier Jose Socrates. Op die manier moet het begrotingstekort dalen naar 8,3 % van het bruto binnenlands product (bbp). Daarnaast wordt ook gesnoeid in de sociale uitkeringen en in de uitgaven voor defensie.

Ook de Britse premier Gordon Brown heeft een loonstop voor ambtenaren aangekondigd. Die moet de komende vier jaar het begrotingstekort met drie miljard pond terugdringen. Sinds april is er ook een plafond voor de ontslagvergoedingen bij het overheidspersoneel.

De Ierse regering heeft in december al strenge besparingen aangekondigd. De lonen van het overheidspersoneel gaan naar beneden, waarbij de beste verdienen het meest moeten inleveren. De laagste lonen gaan met 5 procent omlaag, de hogere lonen met 7,5 procent en de hoogste looncategorie met 10 tot 15 procent. Er staat ook een pensioenheffing aan te komen voor 300 000 werknemers uit de openbare sector.

Hik

Alcohol speelt een belangrijke rol in het professionele en sociale leven van hooggeplaatste Chinese functionarissen. Vooral op officiële feesten wordt er zo hevig gedronken dat er slachtoffers vallen. Bij het toasten vloeit de baijiu, een sterkedrank op basis van rijst of graan, rijkelijk. Die moet volgens het protocol trouwens ad fundum worden gedronken. Deelname weigeren aan dat soort van bacchanalen wordt als een gebrek aan respect beschouwd. Wie contacten wil leggen en akkoorden wil sluiten, moet dus meedrinken. En dan zijn we verbaasd dat de rollende 'r' in het Chinees vaak achterwege blijft na zo'n avondje comazuipen ...

Plaspauze

Ontelbare in het duister tastende Britse ambtenaren met hun broek op hun enkels op zoek naar de lichtschakelaar. Dat was het resultaat van de onaangekondigde installatie van een timer in de toiletten van het Government Office for the West Midlands. Een sensor zorgt ervoor dat het licht na tien minuten automatisch uitvalt, en dat veroorzaakte hilarisch gênante tafereelen in de toiletten. Volgens een woordvoerder gaat het om een energiebesparende maatregel en ze raadt de ambtenaren aan zich een degelijke zaklamp aan te schaffen, want ook andere overheidsgebouwen zullen met dezelfde bezuinigingsmaatregelen worden geconfronteerd. Je mag er niet aan denken wat er gebeurt als ze ook op het toiletpapier gaan besparen ...

Verziekt

85 000 euro schadevergoeding. Dat trekt de Nederlandse gemeente Veghel uit voor negen ambtenaren die last hadden van een verziekte sfeer op de werkvloer. Na het vertrek van de burgemeester voelden sommige ambtenaren zich geïntimideerd door hun superieuren. Ze moesten naar verluidt onder druk verklaringen tekenen en er was een gebrek aan respect. En dus eisten ze schadevergoeding. Die ze kregen.

Prestatiemeting

De fiscus zal via een werklasmeting bij zijn ambtenaren nagaan in welke afdelingen te veel, net genoeg of te weinig uren worden geklopt. Op basis daarvan wil men gaan schuiven met de 30 000 ambtenaren bij de FOD Financiën. Uit een onderzoek van consultant Deloitte bleek namelijk dat niet alle ondernemingen evenveel kans hebben om gecontroleerd te worden. Niet alleen de controlekans verschilt per regio, maar ook de duurtijd en de resultaten van de controles zijn ongelijk. Vandaar de meting. De herverdeling van de werklust zal worden bekeken met het oog op de nieuwe structuur van de FOD Financiën. De bedoeling is zes pijlers op te richten (Fiscaliteit, Invordering, Fiscale Fraude, Douane en Accijnzen, Thesaurie en Patrimoniumdocumentatie) die over een zekere autonomie beschikken. De bedrijven aan deze en gene zijde van de taalgrens zijn dus gewaarschuwd.

Gemeenschapsgeld

Italiaanse overheidsfunctionarissen leverden bouwvergunningen af in ruil voor de diensten van zo'n 350 escortdames. Die bleken door gewiekste ondernemers te worden ingezet om gemakkelijker aan de nodige documenten te raken. Dat blijkt uit een grootschalig onderzoek naar fraude rond de voorbereidingen van de G8-top vorig jaar. Ook een naaste medewerker van premier Silvio Berlusconi zou zich hebben laten 'bedienen' door de meisjes van plezier. Het geeft in elk geval een nieuwe definitie aan het begrip 'gemeenschapsgeld'.

Appeltje

Felice Crosta, een ambtenaar op Sicilië, krijgt een pensioen van een half miljoen euro per jaar, of zo'n 1369 euro per dag. Hij is daarmee de best betaalde ambtenaar van heel Italië. Ter vergelijking: president Giorgio Napolitano wacht een pensioen van zo'n 220 000 euro. Crosta, die ook advocaat is, kwam op het lumineuze idee zich te verdiepen in de verouderde pensioenregeling. En liet die in zijn eigen voordeel werken. De rijklijk beloonde man zei dat het 'zeker niet om een cadeau gaat. Ik heb 45 jaar voor Sicilië gewerkt.'

SMAHEN ELOMARI, SECRETARESSE BIJ HET DEPARTEMENT ONDERWIJS EN VORMING

“Ik doe mijn werk graag, maar ik droom stiekem van een job op A-niveau”

Profiel

Leeftijd 26 • **Werk** sinds 5 jaar bij het Departement Onderwijs en Vorming • **Loon** 1330 euro netto/maand • **Niveau** C • **Werk** van 8 tot 16 uur • **Opleiding** algemeen secundair onderwijs (Economie • Moderne Talen), volgt in avondschool de opleiding bachelor Bedrijfsmanagement, afstudeerrichting Rechtspraktijk • **Woont** in Gent, **werkt** in het Hendrik Consciencegebouw in Brussel • **Komt naar het werk** met de trein • **Werkt samen** met haar collega-secretaresse Ine en de overige 15 collega's van de afdeling Instellingen en Leerlingen Basisonderwijs en Deeltijds Kunstonderwijs

Volg de dag van Smahen →

“Ik weet vooraf niet hoe druk mijn werkdag wordt”

“Basisonderwijs, goeiemorgen.” Al meer dan vijf jaar is Smahen Elomari het eerste aanspreekpunt bij de afdeling Instellingen en Leerlingen Basisonderwijs en Deeltijds Kunstonderwijs. Als secretaresse van afdelingshoofd John De Plecker wijst ze bellers en bezoekers vriendelijk de juiste weg en snelt ze haar collega's te hulp bij allerlei taken en dringende werkjes. **“Ik doe mijn job graag, maar ik denk ook verder en droom stiekem van een job op A-niveau.”** En het blijft niet bij dromen alleen, want na de kantooruren volgt Smahen een intensieve opleiding Rechtspraak aan de Hogeschool Gent.

PETRA GOOVAERTS

Waarom sprak de job u aan?

“Ik moet eerlijk bekennen dat ik vijf jaar geleden niet op zoek was naar een job. Ik wou na mijn middelbare opleiding absoluut voortstuderen en heb de richting Sociaal Werk geprobeerd, maar dat was niets voor mij. Ik heb toen een sabbatjaar ingelast en was aan het uitkijken naar een meer geschikte opleiding. Ik was wel ingeschreven bij de VDAB en werd gecontacteerd omdat er hier een vacature was voor een secretaresse. Omdat ik van allochtone afkomst ben (*Smahen heeft de Belgisch-Marokkaanse nationaliteit, red.*), behoor ik tot een kansengroep en wellicht ben

ik daarom uit de lijst met werkzoekenden gepikt. Tijdens het gesprek met mijn toenmalige afdelingshoofd klikte het meteen, en ik kon snel daarna aan de slag. Zodra er elke maand een loon op je rekening staat, denk je er niet meer aan om voltijds te gaan studeren.”

Welke eigenschappen zijn volgens u onmisbaar voor een secretaresse?

“Je moet discreet zijn, stipt en ordelijk. Dat zijn sowieso de punten waar ik sterk in ben, zodat ik ook zonder een specifieke opleiding deze job kon doen. Dat

merk je goed aan mijn bureau: dat ligt er altijd zo proper bij dat mensen denken dat ik geen werk heb. (*glimlacht*) Ik probeer zo veel mogelijk op de hoogte te blijven. Ook als ik ziek ben, controleer ik thuis regelmatig mijn e-mails of krijg ik al eens een telefoontje van een collega die een vraag heeft. Ik vind dat helemaal niet erg, want zo behoud ik het overzicht. Een secretaresse moet ook flexibel zijn. Ik weet op voorhand niet of mijn werkdag druk wordt, dat hangt vaak af van de extra dingen die mijn baas of collega's mij vragen: een mailing verzenden, vergaderzalen boeken, verslagen en tijdschriften klasseren ...”

Hoe ziet u uw loopbaan verder evolueren?

“Ik doe mijn werk graag. Als ik ooit iets anders ga doen, zou ik wel graag iets meer verantwoordelijkheid krijgen. Ik werk graag tegen een deadline, dus wat meer stress mag ook voor mij. Mijn uiteindelijke streefdoel is een job op A-niveau te hebben en meer inhoudelijk werk te doen zoals de andere medewerkers van mijn afdeling, die omzendbrieven voorbereiden en inhoudelijk advies geven. Daarom volg ik de opleiding Rechtspraak. Ik zal nog minstens drie jaar - en misschien ook meer als ik een master wil halen - voortstuderen. Waarom Rechtspraak? Rechten is altijd interessant, ook in je privéleven. Je staat veel sterker in je schoenen als je die basiskennis mee hebt. Ik wil zeker bij de overheid blijven werken. Je verdient hier misschien minder dan in de privésector, maar ik geef de voorkeur aan meer vakantiedagen en de vrijheid om af en toe eens een dag vakantie te kunnen nemen.”

Hoe houdt u werk en privé in evenwicht?

“Ik werk elke dag van 8 tot 16 uur. Zo lukt het om vier keer per week naar de avondschool te gaan. Die start immers vrij vroeg, om tien over zes. Ook op zaterdag heb ik les. Ik heb drie keer per jaar examens en dan neem ik educatief verlof. Die vijftien dagen volstaan om mij goed voor te bereiden. Ik volg nu mijn tweede jaar avondschool en ben al goed aangepast aan dat vrij strakke ritme.”

08:05

Smahen start de werkdag met het lezen en beantwoorden van haar e-mails en kijkt of er dringende mails zijn voor haar chef. Ze is vaak als een van de eersten op kantoor. Na haar arriveren een voor een de andere collega's van de afdeling.

08:40

Collega Ine (links) verzorgt het secretariaat voor de hele afdeling. Smahen werkt alleen voor afdelingshoofd John. Ze bespreken wat er die dag moet gebeuren. "Wij overleggen de hele dag door", vertelt ze

10:30

Smahen is een belangrijk doorgeefluik voor haar collega's: ze kopieert relevante artikels uit tijdschriften, speelt e-mails van andere afdelingen door, deelt de post rond ...

11:35

Collega Martine is jarig en trakteert op een glaasje bubbels. Even ontsnappen aan de drukte: het is volop inschrijvingstijd voor het kleuter- en basisonderwijs en dat betekent extra werk. "Het begin en het einde van het schooljaar zijn traditioneel het drukst", zegt Smahen.

12:10

Tijdens de middagpauze haalt Smahen een frisse neus en koopt ze een broodje in een snackbar in de buurt. "Weer of geen weer, ik ga altijd even naar buiten."

13:30

Start van de wekelijkse stafvergadering met alle medewerkers van de afdeling. Smahen is de verslaggever.

09:17

Smahen belt een collega om te verwittigen dat er om 10 uur een interne vergadering gepland is. Ondertussen komen ook andere telefoontjes binnen. Ze schakelt door of noteert de boodschap.

16:05

Einde van de vergadering. Smahen maakt het verslag morgenochtend. Ze kijkt snel nog iets na en vertrekt dan naar huis. Straks zal ze nog enkele uren op de schoolbanken zitten.

Het bureau van ...

ERIK DE BLOCK (42), ARAN-OPERATOR
BIJ DE AFDELING WEGENBOUWKUNDE VAN HET AGENTSCHAP WEGEN EN VERKEER

"Het is alleen voor de foto dat ik eens boven op mijn rijdende bureau ben gaan zitten", lacht Erik, "want mijn normale zitplaats is vooraan." De ARAN, of Automatic Road Analyzer, is een auto tjokvol camera's, lasers en andere hoogtechnologische apparatuur die de staat van de Vlaamse wegen in kaart brengt. "We doen systematisch alle provincies aan in een vaste volgorde. In het begin van het jaar meten we altijd de rechterrijstrook van de autosnelwegen, daarna komen de gewestwegen aan de beurt. Omdat de camera's licht nodig hebben, gebeuren de metingen overdag en al rijdend." Naast de chauffeur zit een collega die de ba-

sisgegevens invoert: kilometerpaal X, type wegdek ... Vooraan op het voertuig bevinden zich lasers die de vlakheid van de weg registreren, eventueel scheuren of barsten detecteren, spoorvorming

"Dankzij onze metingen weten we dat de Vlaamse wegen er niet slechter bij liggen dan anders"

vaststellen ... In de pausmobielachtige koepel zit dan weer een digitale breedbeeldcamera die foto's maakt vanuit het oogpunt van de chauffeur. "Nee, de vlaggetjes vooraan hebben geen protocolaire functie, zij moeten de tegenliggers attent maken op het uitsteeksel." (lacht) "Al die gegevens worden door ons ver-

zameld en verwerkt, en dan later door onze collega's burgerlijk ingenieurs verder geanalyseerd."

Eriks bureau is redelijk uniek. "In Europa zijn er maar een tiental landen die over een ARAN-voertuig beschikken. Maar ik zit hier niet alle dagen. Ik heb ook nog een gewoon kantoor in Evere, en dat beweegt niet!" Dat sommige Vlaamse wegen er minder goed bij liggen, geeft hij grif toe, "maar dankzij de ARAN-gegevens weten we dat het niet slechter is dan andere jaren. Op sommige plaatsen is er verbetering merkbaar, en op andere plaatsen achteruitgang. Zo blijven we bezig ..."

Mag u weigeren om in een kantoor met wifi te werken?

Er komen steeds meer draadloze technologieën onze kantoren binnen: draadloze telefoons, gsm, bluetooth, wifi ... Velen juichen dat toe, want wat is handiger dan met je laptop overal te kunnen surfen zonder nog met kabels te jongleren? Toch zijn sommige mensen bang voor schadelijke effecten van de straling van al die draadloze technologie. Maar kunt u daar iets aan doen? Kunt u bijvoorbeeld weigeren om in een gebouw met wifi te werken?

MAARTEN DE GENDT

Er bestaat geen enkele reglementering over straling op het werk. U kunt niet eisen dat draadloze netwerken uit het kantoor geweerd worden. Volgens Walter De Maar, arbeidsgeneesheer-preventieadviseur bij IDEWE, zijn er geen goede redenen om angst te hebben voor draadloze netwerken: "Volgens mij is het ongehoord dat werknemers zouden weigeren om met wifi, bluetooth of gsm te werken. Er zijn immers al vele onderzoeken verricht naar alle stralingstypes. Er zijn medisch-technisch nog geen harde bewijzen gevonden dat draadloze netwerken de gezondheid schaden. Geen enkele officiële instantie verbiedt dus om te werken met draadloze netwerken."

Dat betekent niet dat straling totaal geen gevaar kan inhouden. "Zo wordt bijvoorbeeld aangeraden om kinderen nooit lang te laten bellen met een gsm, omdat zij extra gevoelig zijn voor straling in het algemeen", vertelt De Maar. "Er bestaat ook een norm voor de straling van gsm-masten. In Brussel is die vorig jaar beperkt tot 3 volt per meter. Dat zorgt voor heel wat minder straling in de Brusselse kantoorgebouwen." In Vlaanderen ligt de norm nog steeds op 20,6 volt per meter, al wil de Vlaamse Regering die ook naar 3 volt verlagen. De Europese maximumnorm ligt drie keer zo hoog.

Toch is het laatste wetenschappelijke woord over straling nog niet gezegd. Omdat draadloze technologieën nog

niet zo lang bestaan, is er geen sluitend onderzoek over mogelijke effecten op lange termijn. De actiegroep Beperk De Straling vindt wel dat er voldoende wetenschappelijke aanwijzingen zijn om draadloze technologieën te wantrouwen. Wordvoerder Jan Allein: "De huidige situatie is vooral schrijnend voor mensen die gevoelig zijn voor elektromagnetische straling, een aandoening die bijvoorbeeld in Zweden al erkend is. Die mensen hebben onder invloed van wifi of draadloze telefoons bijvoorbeeld last van hoofdpijn, oorsuizingen, een verminderd cognitief functioneren, een opgejaagd gevoel, duizeligheid, krampen enzovoort."

De actiegroep pleit ervoor om zo veel mogelijk met kabels te blijven werken, bijvoorbeeld door bekabeld internet te installeren en vaste telefoontoestellen te behouden. "En als er draadloze systemen nodig zijn, zorg dan op zijn minst voor enkele meters afstand tussen de werknemers en de antennes", geeft Allein nog mee.

CONCLUSIE

Tegen draadloze technologieën op uw werk kunt u niet protesteren. Er bestaan nauwelijks regels rond. De mogelijke schadelijke gevolgen ervan worden nog niet door veel wetenschappelijke studies bevestigd.

Hoe voed je kinderen op?

Bij de Vlaamse overheid werken experts op vele vlakken. Vaak is hun specialiteit heel concreet en zijn hun kennis en ervaring zeer praktisch, ook in het gewone dagelijkse leven. In deze reeks vragen we die collega-experts om tips voor hun collega's. Steven Strynckx en Nele Travers van EXPOO, het nagelnieuwe Expertisecentrum Opvoedingsondersteuning, geven 13 tips over 'Hoe voed je kinderen op?'.
GUDRUN DE WAELE

Collega's Steven Strynckx en Nele Travers:
"Vlaanderen heeft heel veel expertise,
wij willen die beschikbaar maken"

Onze tipgevers

"EXPOO ging van start in september 2009. We bundelen kennis en expertise over opvoeding en zorgen ervoor dat die voor iedereen beschikbaar is", zegt Steven Strynckx. Samen met Nele Travers is hij verantwoordelijk voor de dagelijkse werking van het expertisecentrum. Hij werkte bij Jongerenwelzijn, zij bij Kind en Gezin. Niet evident, een samenwerking tussen twee collega's uit verschillende agentschappen? "Elk agentschap heeft zijn eigenheid", vertelt Nele. "Het was dus voor iedereen wat zoeken. Maar we vullen elkaar mooi aan." "Tussen ons klikte het meteen," vult Steven aan, "we zijn allebei heel gedreven, en we zaten meteen op dezelfde lijn."

Het expertisecentrum is pas begonnen en heeft veel uiteenlopende opdrachten. "We werken vooral voor mensen die professioneel met opvoeden bezig zijn, zoals de opvoedingswinkels. Zo organiseren we trainingen, overlegmomenten en publiceren we informatie op www.expoo.be. Voor ouders is er www.groeimee.be, met tips en informatie over hulp bij opvoeden", legt Nele uit. "Maar we zien onszelf zeker niet als dé opvoedingsexperts. Vlaanderen heeft heel veel expertise, wij willen die vooral beschikbaar maken", vertelt Steven. "We zoeken uit wie de informatie heeft die we nodig hebben, en brengen mensen samen die rond dezelfde thema's werken."

"Mensen zoeken vooral naar een evenwicht tussen hun kinderen stimuleren en steunen en ook sturen en grenzen trekken", vertelt Nele nog. "Of er meer problemen zijn bij kinderen dan vroeger? Misschien is onze maatschappij gewoon zoveel complexer geworden, dat ook opvoeden niet meer zo eenvoudig is. Ons doel is alvast dat iedereen die bezig is met opvoedingsondersteuning, ons kan vinden en zich gesteund voelt door wat we doen."

Meer info over Week van de Opvoeding
(van 16 tot 23 mei) op www.weekvandeopvoeding.be

13 tips om positief op te voeden

Je kind warm en ondersteunend benaderen, positief bekijken en positief reageren op wat het doet, dat is positief opvoeden in een notendop. Je kind, klein of groot, voelt zich er goed door en je gezin vaart er wel bij.

Tip 1: Geef veel complimentjes.

Een compliment kost weinig moeite of tijd. Een knipoog, een knuffel of een speciaal dessertje, zeggen wat je blij maakt, een applausje: je bereikt er veel mee.

Tip 2: Waardeer ook gewone dingen:

je dochter die haar pantoffels aandoet, je zoon die zijn boekentas wegzet, je zoon die zonder aansporen zijn tanden heeft gepoetst. Complimenten zijn niet voorbehouden voor superprestaties. Wat doet jouw kind allemaal?

Tip 3: Meen wat je zegt.

Een compliment werkt alleen maar als het gemeend is.

Tip 4: Laat je kind veilig opgroeien.

Dat brengt rust voor jou en vertrouwen voor je kind. Je kind moet binnen grenzen die jij stelt, kunnen experimenteren en dus groeien.

Tip 5: Pas de veiligheid aan de leeftijd van je kind aan. Moet je sommige gevaarlijke producten hoog opbergen? Is je kind voldoende fietsvaardig om het alleen naar school te laten rijden? Mag je kind vrij surfen op internet?

Tip 6: Hou voldoende toezicht

op je kind. Ook bij pubers is het belangrijk dat je weet waar je kind is, wat het doet en met wie.

Tip 7: Maak tijd om te luisteren

naar je kinderen. Toon dat je interesse hebt: praat met je kind over school, de sportclub, ervaringen op het internet, hoe het aankijkt tegen het nieuws, bekijk de tekening of het bouwwerk van je zoon of dochter, bekijk samen een leuk programma op tv ...

Tip 8: Kijk goed

naar je kind en wat het nodig heeft. Leer gevoelens van je kind te zien (is het blij, stilletjes, verveeld?). Probeer te benoemen wat je ziet en maak er tijd voor, geef steun.

Tip 9: Elk kind is uniek. Welke kwaliteiten heeft jouw kind? Wat apprecieer je bij je eigen zoon of dochter? Vergelijk niet met andere kinderen.

Tip 10: Wees realistisch. Verwacht niet meer of minder van je kind dan wat het kan. Wat kan je kind op zijn leeftijd? Veters knopen, alleen thuis blijven, eten met vork en mes? Waarin kan je kind nog groeien? Opruimen na het douchen? Wat kan je helemaal niet van je kind verwachten? Een kei worden in wiskunde?

Tip 11: Zorg voor regels en afspraken die passen bij de leeftijd

van je kind. Je kunt het best meteen reageren als je kind zich er niet aan houdt. Anders is de kans groot dat je vroeg of laat ontloft van boosheid. En daar heb je achteraf vaak spijt van.

Tip 12: Fouten maken mag! Dat geldt voor je kinderen, maar ook voor jezelf. Niemand is perfect.

Tip 13: Zorg ook voor jezelf.

Mama of papa zijn vraagt veel energie. Als je iets voor jezelf doet, voel je je sterker, heb je meer geduld, en ben je er meer voor je kind.

Is een van uw collega's pas bevallen? Kiest iemand voor een nieuwe uitdaging? Is uw collega gewoon fantastisch? Of wilt u iemand bedanken? Laat uw collega weten waarom hij zoveel voor u betekent en stuur hem een bloemetje.

Pensioen

De collega's van vzw Sociale Dienst wensen maatschappelijk assistent **ERNA DE CREMER** het allerbeste toe met haar pensioen

Erna De Cremer

"Sinds april ben je met pensioen. We missen een aange-name collega en een warme en betrouwbare vriendin, maar ook je professionele degelijkheid, je wijze raad en je rechtschapenheid. Je was ook graag gezien bij je klanten. We wensen je alle succes toe met je 'nieuwe loopbaan', samen met je moeder, kinderen, kleinkinderen en alle vrienden en toekomstige vrienden die je op je levenspad nog zult tegenkomen. We hopen op mooie dingen en hopen dat mooie dingen zich ophopen."

"Een warme en betrouwbare vriendin"

Bedankt

Marleen Emonds van Agentschap Wegen en Verkeer Limburg wil personeelsverantwoordelijke **MARIJKE DEGROS** in de bloemetjes zetten

"Elke dag opnieuw begin je enthousiast aan je werk en zet je je voor 100 % in. Iedereen kan bij je terecht voor raad, advies of een goed gesprek. Je deur staat altijd open, ook in drukke periodes. Je goede humeur en je inzet zijn een voorbeeld voor iedereen. Een dikke merci voor de fijne gesprekken die we geregeld hebben. Voor mij ben je de 'boei' die ervoor zorgt dat ik op stressmomenten het hoofd boven water kan houden!"

Bedankt

Mieke Vanheulenbergh, medewerker van de dienst Communicatie bij de centrale diensten van VDAB wil collega **GRIET VANHOECKE** bedanken

Griet Vanhoecke

"Je staat altijd klaar om te helpen. Zowel nu als tijdens de jaren dat ik maar halftijds kon werken door gezondheidsproblemen. Ik ben door twee ernstige operaties al tien maanden buiten strijd. Op het werk is in die tijd een en ander veranderd. Je hield me niet alleen op de hoogte, je stond ook altijd klaar om te helpen: je deed mijn boodschappen, bracht me verse soep en ik had en heb nog steeds een schouder om op uit te huilen. Ik zal waarschijnlijk nooit meer voor jou kunnen doen, dan wat jij voor mij doet en hebt gedaan."

"Een schouder om op uit te huilen"

Bedankt

Famke Elen, Falka Schoeters en Sofie Michiels van de VDAB-werkwinkel in Asse willen hun collega en meter **RIITA VERHOEST** bedanken

Rita Verhoest

"Je neemt sinds een aantal jaren het meterschap op je van de nieuwe trajectbegeleiders. Wij, je metekindjes, willen je in de bloemetjes zetten. Je bent niet alleen een fijne collega, je staat ons ook bij in alle kleine en grote problemen waarmee 'de groentjes' bij het begin van hun loopbaan kunnen worstelen. Wij zijn je in ieder geval heel dankbaar!"

"Je staat de groentjes bij"

"Een dikke merci voor de fijne gesprekken"

Bedankt

René Simons, technicus in Alden Biesen, zou graag de collega's van het congrescentrum **ANNEMIE MEERS** en **MARIËLLE NOBEN** bedanken met een ruiker

"Bedankt voor jullie inzet tijdens de activiteiten die jullie samen met mij en de fijne groep medewerkers op poten zetten. Jullie zijn bovendien altijd goedgehumeurd. Samen staan we met hart en ziel achter Alden Biesen en achter ieder evenement dat hier georganiseerd wordt."

"Jullie zijn altijd goedgehumeurd"

Verrassing

De collega's van het VDAB-competentiecentrum in Peer willen kantine medewerker **MIEN MEUS** verrassen met een bloemetje

Mien Meus

Onze Mien,

onze Mien van de kantien,
Jij laat graag al je kanten zien:

je voorkant en je achterkant,
maar vooral ook je binnenkant!

En dat appreciëren wij allemaal:
een tof woordje voor iedereen
zonder uitzondering.

Een kaartje voor een zieke collega,
een gewonde cursist de eerste
zorgen toedienen ...

dat alles met een spontane,
vanzelfsprekende geste.

Daarom: een bloemetje speciaal
voor onze Mien van de kantien.

**"Een bloemetje
speciaal voor jou"**

STUUR EEN MOOI BOEKET NAAR UW COLLEGA!

Wilt u een collega in de
bloemetjes zetten? Stuur dan
uw nominatie met een paar
woordjes uitleg en een leuke
foto van uw collega naar
13@vlaanderen.be. Wij zorgen
voor een mooie ruiker!

Pensioen

Het personeel van VDAB-Vilvoorde
zwaait zijn directeur **HARRY VAN
VAERENBERGH** uit met een bloemetje

Harry Van Vaerenbergh

"Directeur, meer dan 15 jaar was je de kapitein van ons schip. Met volle overtuiging, enthousiast en correct heb je ons geleid. Collega's kennen je als een wijze, rustige man naar wie ze met respect hebben kunnen opkijken. Altijd een beetje terughoudend en op de achtergrond. Nu ga je hopelijk voor een niet al te rustige oude dag. Alle personeelsleden van de regio wensen je een boeiend nieuw leven toe."

**"Meer dan 15 jaar
de kapitein van
ons schip"**

Pensioen

De collega's van VDAB-Tielt wuiven
MARCEL VERCRUYSE uit met een
fleurig boeket

Marcel Vercruyse

"Na een carrière van 1976 tot nu ga je met pensioen. Je werkte in Kortrijk, Halle, Roeselare en sinds 1981 in Tielt. Eerst was je vacatureconsulent, daarna deed je trajectbegeleiding, in combinatie met basisdienstverlening. Je was ook onze EHBO-verantwoordelijke. Fietsen deed en doe je graag. Zo kwam je naar kantoor en zo zal je veel van je vrije tijd doorbrengen. Het ga je goed in dit nieuwe hoofdstuk van je leven, met je vrouw, kinderen en de vele kleinkinderen."

"Het ga je goed!"

Win

Buiten- of binnenactiviteit, actief ontdekken of bewonderend luisteren, het behoort allemaal tot de mogelijkheden. 13 biedt u maar liefst 112 gratis kaartjes, een mooie korting bij Earth Explorer en 10 gratis boeken aan. Op www.uitinvlaanderen.be vindt u nog meer ideeën.

Voor u enthousiast gaat deelnemen ...

Wie wil winnen, mailt uiterlijk op 17 mei (behalve voor de boeken: uiterlijk op 31 mei) naar 13@vlaanderen.be. Vermeld uw naam, adres, telefoonnummer en entiteit, en als onderwerp de wedstrijd van uw keuze. Stuur een aparte mail per wedstrijd. Als u een ticket voor een voorstelling wint, krijgt u uiterlijk twee dagen vooraf een bevestiging. Krijgt u geen bericht, dan hebt u niet gewonnen.

10 x 2 kaartjes

Hidrodoe

In het doe-centrum Hidrodoe in Herentals draait alles om water. Hier kan het hele gezin de wonderde wereld van water ontdekken door zelf te experimenteren met meer dan tachtig denk- en doe-opstellingen. Zowel bij mooi als bij slecht weer kunt u in Hidrodoe terecht. In de Watermaker ontdekt u het productieproces van water. De Waterwereld is een grote doe-ruimte waar u allerlei experimenten kunt doen. Daarnaast is er ook de Watertuin buiten. Mail 'wedstrijd Hidrodoe'.

www.hidrodoe.be of 014 44 26 44

25 duokaartjes

Plantentuin

Lente in de Nationale Plantentuin in Meise. Ontdek langs het Afrikaparcours de plantenwereld van de Sahara tot het Congolese Evenaarswoud. Vanaf 22 mei kunt u ook naar de tentoonstelling 'Koffers vol natuur', met foto's van Tom Linster die ook het boek 'Meer, beter, samen' voor de collega's van het Agentschap voor Natuur en Bos maakte. Mail 'wedstrijd Plantentuin'. Let wel, de gratis tickets zijn niet geldig tijdens het Nieuwjaarsevenement Passiflora2010 in het pinksterweekend.

www.plantentuinmeise.be of 02 260 09 70

2 x 3 duo's

Broodje Brussel

- Op 27 mei kunt u om 12.30 uur in het Museum van Natuurwetenschappen een rondleiding volgen over hoe een meteorietinslag het einde betekende voor de dinosauriërs en het begin van heel wat nieuwe diersoorten.
- Op 10 juni vindt er om 12.30 uur een gegidste wandeling door de omgeving van het Zuidstation plaats. De Franse sterarchitect Jean Nouvel herkende het station en zijn omgeving. Met een vtbKultuurgids. Afspraak aan infopunt NMBS, aan spoor 17 en 18 in centrale gang.

Mail 'wedstrijd dino's' of 'wedstrijd Zuidstation'.

www.broodjebrussel.be of 0800 13 700

5 x 2 kaartjes

Marianne Faithfull

Op 9 juni om 20 uur leest de Britse zangeres Marianne Faithfull sonnetten voor van haar grote inspiratiebron William Shakespeare (1564-1616) in het Paleis voor Schone Kunsten. Dat zijn liefdesgedichten die tot het beste uit de wereldliteratuur behoren. De Franse muzikant Vincent Segal, die eerder al met Sting een plaat opnam, zorgt voor de intieme cellobegeleiding. Mail 'wedstrijd Faithfull'.

www.bozar.be of 02 507 84 44

5 x 2 kaartjes Schumann

Brussels Philharmonic - het Vlaams Radio Orkest en het Vlaams Radio Koor brengen op 21 juni om 20 uur in BOZAR in Brussel werk van Robert Schumann, Philip Glass en Claude Debussy. Dirigent is Michel Tabachnik en Wendy Sutter speelt cello. Celloconcerto's zijn het enige wat de romantische maximalist Schumann en de postmoderne minimalist Philip Glass delen. Debussy zou beide heren historisch moeten linken, maar zijn Nocturnes vormen een wereld apart. Mail 'wedstrijd Schumann'.

 www.brusselsphilharmonic.be, www.vlaamsradiokoor.be of 02 627 11 60

5 x 2 kaartjes Kommil Foo

De broers Raf en Mich Walschaerts diepen in deze finale van de voorstelling Wolf hun unieke en persoonlijke stijl verder uit: heftig en compromisloos, hilarisch en ontroerend tegelijk. Virtuoso gemusiceerd, loepzuiver gezongen, fysiek en stomend verteld. Over de mens en zijn alledaagse tragiek. En dat die mens voor zijn medemens een wolf is ... Op 11 en 12 juni in de AB in Brussel. U kunt tickets winnen voor het concert van vrijdag 11 juni om 20 uur. Mail 'wedstrijd Kommil Foo'.

 www.abconcerts.be of 02 548 24 24

10 kookboeken De (h)eerlijke keuken

'De (h)eerlijke keuken' is een lekker dubbelzinnig kookboek van Jurgen Tack, administrateur-generaal bij het INBO (zie p. 18). Hij bundelt lekkere re-

cepten uit de hele wereld en berekent hoe groot de ecologische voetafdruk van elk gerecht is. Elk hoofdstuk licht een aspect van de verdwijnende biodiversiteit toe, zoals overbissing of genetisch gemodificeerde organismen. De (h)eerlijke keuken bevat heel wat eerlijke recepten en is een leerrijk boek, voor wie actief wil meewerken aan een betere wereld voor mens en milieu. Mail 'Wedstrijd (H)eerlijke keuken'.

Korting Earth Explorer

Earth Explorer? "Een doe-centrum waar u via tientallen interactieve experimenten kunt ontdekken hoe aarde, water, vuur en wind voortdurend onze planeet beïnvloeden", vertelt communicatieverantwoordelijke Mattijs Dewespeelaere. "In een leuke mix van educatie, entertainment en interactieve experimenten kunt u op reis naar de vier natuurelementen en leert u hoe onze aardbol kan brullen, barsten, schudden, vriezen en koken."

Link met Vlaamse overheid? "De Stichting Dirk Frijmout, die mee zorgt voor de realisatie van Earth Explorer, krijgt in het kader van het actieplan Wetenschapsinformatie en Innovatie steun van de Vlaamse overheid. Misschien kent u het motto 'Wetenschap maakt knap'? Dat plan wil het maatschappelijk draagvlak voor wetenschap en technologische innovatie versterken en jongeren aanmoedigen om voor een wetenschappelijke of technische opleiding te kiezen."

 www.innovatie.vlaanderen.be/knap, www.earthexplorer.be of 059 70 59 59

Knip de onderstaande bon uit, geef hem ingevuld af aan de kassa en ontvang twee tickets voor de prijs van één.

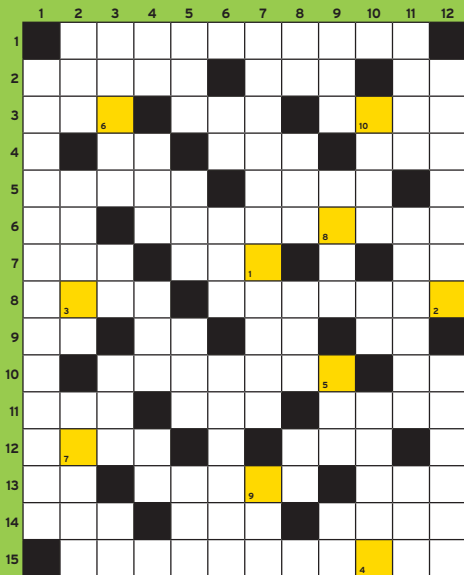

GRATIS

- 29 en 30 mei: **Watersportdag van Bloso**, in heel Vlaanderen kunt u van diverse watersporten proeven, www.watersportdag.be
- 29 mei: **Dag van het Park** van Agentschap voor Natuur en Bos, een heleboel activiteiten in de Vlaamse parken, www.dagvanhetpark.be
- 26 juni tot 26 september: **fietsfototoekicht** voor gezinnen in NEC De Vroente, Kalmenhout, www.devroente.be

Naam: _____
Adres: _____
Postnummer + gemeente: _____
Entiteit: _____

Deze bon geeft recht op 1 gratis toegang, het goedkoopste ticket is gratis - Het ticket moet aangekocht worden aan de kassa in Earth Explorer Oostende - Deze bon is niet geldig bij tickets in voorverkoop, niet geldig voor scholen/groepen, niet terugbetaalbaar, niet cumuleerbaar met andere acties/promoties - Deze bon is geldig tot en met 31/08/2010 - v.u.: R. Maes, Fortstraat 128b, 8400 Oostende.

Horizontaal

- naam van een Vlaams nationaal park
- verder - maand - aan boord
- wier - mineraalwater - gierigaard
- sciencefiction - rivier in Oostenrijk
- Europese Radio Unie
- dagtekening - citerpen
- getij - behandeling van zieken in hun eigen woonomgeving
- namaak - beteuterd - Oriënt-Express
- loofboom - lijst van personen die tot een specifieke taalgroep behoren
- oosterlengte - onder andere - tantalium
- kiem
- belasting - editie
- ritmische muziek - gesloten - Italiaanse rivier
- muntstuk - wisselgebruik
- hectobar - vogelverschrikker - tijdmaat
- Eastern Airlines - wiel - wedstrijd (Grieks)
- certificaat dat verklaart dat grond niet verontreinigd is

Verticaal

- Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie
- spelonk - loofboom - Turks vleesgerecht
- opbrengst - per uur - Turkse herberg
- lichamelijke opvoeding
- gram - energie - rond - Trade Mark
- gravure - middelbare hotelschool - spruw
- Zweedse munt
- onmeetbaar getal - gedoofd - kweekdier
- streven naar gelijke rechten - berg op Kreta
- middeleeuwen - muurholte - ingeschakeld
- klein ventje
- houweel - lastdier - vluchtige stof - a tempo
- Romeinse keizer - muzieknoot - blusher
- akelig - uit de grond halen - haarkleur
- familie van Zuid-Nederlandse schilders uit de 16de en de 17de eeuw - leerkracht

Met de letters uit de genummerde vakjes van het kruiswoordraadsel kunt u het sleutelwoord vormen. Stuur de oplossing voor 15 mei naar 13@vlaanderen.be of naar Redactie 13, wedstrijd puzzelpagina, Boudewijnlaan 30 bus 20, 1000 Brussel. Vermeld steeds uw naam, adres en entiteit, en als onderwerp 'wedstrijd puzzel'.

U maakt dan kans op een aankoopcheque!

Oplossing

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

De winnaars van de vorige puzzel vindt u terug op www.vlaanderen.be/13. Zij worden ook schriftelijk verwittigd.

Eindsput

Werken tot mijn zeventigste? Om eerlijk te zijn, dat zie ik niet zitten. Niet dat ik op dit eigenste moment, op het hoogtepunt van mijn vitaliteit, al wakker lig van mijn pensioen. Maar toch. De twijfel is gezaaid, de angst wordt binnenkort geoogst. En een teveel aan angst zal er volgens mij nog meer voor zorgen dat ik niet al te lang van mijn *opruststelling* zal kunnen genieten. Want die zou wel eens sneller dan verwacht 'voor eeuwig en altijd' kunnen zijn.

Vlaanderen moet in 2020 een topregio worden, maar met dat langerwerkenvisioen in het verschiet zal het vooral met oma's en opa's aan de top zijn. Een slagkrachtige en efficiënte overheid met een groot aantal krasse knarren die zorgen voor de dienstverlening aan de burger. Qua imago kan dat tellen! "Blijf even aan de *HOEST* lijn, mevrouw *KUCH*, u wordt zo meteen *REUTEL* verder geholpen, maar eerst moet ik *ZWAAR ADEMEND* het dossier uit de *DIEPE ZUCHT* kast halen." Het lijkt wel een scène uit het verborgencameraprogramma *Benidorm Bastards*, waarin pensioengerechtigde grapjassen jongeren op soms weinig subtiele wijze in de maling nemen.

Nee, je moet daar realistisch over blijven: niet iedereen blijft even accuraat, efficiënt, ad rem en fysiek op en top als de pensioengerechtigde jaren naderen. En dan hangt het ook nog af van het soort functie dat je uitoefent. Bureaucollega's kunnen misschien nog prima meedraaien op leeftijd, maar ik zie onze inspecteurs van het Agentschap voor Natuur en Bos op hun zeventigste niet meer vlot achter stropers aanhossen. Al zeker niet met dat looprekje. Of een kranige 68-jarige rivierloods die via een helikopter op een oceaanstomer wordt gedropt, terwijl zijn vals gebit ergens tussen wal en schip terechtkomt. Of een minder jonge wegeninspecteur die de aanstormende vrachtwagen niet hoort aankomen door beginnende hardhorendheid.

Goed, de bovenstaande voorbeelden zijn overdreven en onrealistisch. Maar het blijft een feit dat de meesten onder ons op een bepaald moment toch willen *uitbollen*. Onze fiets aan de haak willen hangen. Maar daar schuilt het addertje onder het gras. Want iemand blijft die vlag die de laatste vijf kilometer aangeeft, altijd maar verplaatsen. En geef nu toe: deelnemen aan een wedstrijd waarbij de eindstreep telkens wordt verlegd, is zelfs voor Tom Boonen balen! Zeker op zijn zeventigste.

"Op een bepaald moment zal ik toch willen *uitbollen*"

Filip De Maesschalck is 43 jaar, woont in Lokeren en werkt in Brussel op de afdeling Communicatie als communicatieadviseur

13 wil ook uw mening kennen! Daarom maken we op deze pagina plaats voor uw reacties en lezersbrieven. Ook op de website van 13 kunt u bij ieder artikel een reactie posten.

POLL

Is de vaste benoeming achterhaald?

In onze poll vroegen wij of u de vaste benoeming liever wilt laten verdwijnen. Het resultaat las u al op pagina 6. Hier volgen de reacties.

71,26 %

"De politieke en intellectuele onafhankelijkheid van ambtenaren is noodzakelijk voor de democratie!"

"Heel mijn loopbaan heb ik minder verdiend dan in de privé om later een redelijk pensioen te hebben."

"Een vaste benoeming geeft zekerheid. Dat is heel belangrijk in deze barre economische tijden."

"Ook voor de overheid is het interessant om over vaste waarden te beschikken die de continuïteit kunnen garanderen."

"Als contractueel ben je afhankelijk van de grillen van je overste. In drie jaar tijd zijn hier al een twaalfal contractuelen ontslagen, zonder reden."

"Contractuelen die statutair willen worden, moeten maar deelnemen aan examens!"

"De arbeidsmarkt wordt flexibeler, dus contractuele aanstellingen zijn logischer."

"Vaste benoeming remt persoonlijke of professionele ontplooiing af."

"Het is praktisch onmogelijk om mensen te ontslaan, zelfs al voldoen ze niet."

"Zonder het statuut wordt de overstap van privé naar overheid en omgekeerd veel makkelijker."

"Contractuelen voelen zich niet ongenoegzaam en zetten zich daarom meer in."

"Gelijke beloning voor gelijk werk!"

Floris' visie

■ Statutairen 1

(reactie op artikel '6 redenen om statutair te worden', 13 nr. 24, maart 2010)

Statutaire collega's die langere tijd afwezig zijn, leggen bijkomende lasten op hun collega's, juist omdat ze niet vervangen kunnen worden. Als ze zouden terugvallen op het ziekenfonds, zou hun loonmassa ten minste vrijkomen om een tijdelijke vervanger aan te werven. Er zijn een aantal statutairen die zeer goed weten hoe ze het moeten aanpakken om 'aan de slag te blijven' op de kap van hun collega's. Daar zou best iets aan gedaan worden.

René Meeuwis, Agentschap voor Natuur en Bos

■ Statutairen 2

(reactie op artikel '6 redenen om statutair te worden', 13 nr. 24, maart 2010)

Als je overstapt van een contractueel naar een vast statuut na ongeveer dertig jaar dienst, heb je geen recht op schaalanciënniteit. Die kun je nooit meer opbouwen. Wordt er bij de onderhandelingen ook rekening gehouden met dergelijke gevallen? Er zijn immers verschillende ambtenaren die onlangs geslaagd zijn voor de generieke proeven en vastbenoemd zijn geworden.

De oplossing is: schaf de schaalanciënniteit af en maak één weddeschaal per niveau, zoals in het onderwijs. Het tactisch overlegorgaan Personeel en Organisatie heeft dit probleem reeds aangekaart, maar voorlopig is er nog geen oplossing.

Luc Vanschoonbeek, Agentschap voor Onderwijsdiensten

Lees verder op pagina 46 →

13 wil ook uw mening kennen! Daarom maken we op deze pagina plaats voor uw reacties en lezersbrieven. Ook op de website van 13 kunt u bij ieder artikel een reactie posten.

→ Vervolg van pagina 44

■ Statutairen 3

(reactie op artikel '6 redenen om statu-tair te worden', 13 nr. 24, maart 2010)

Ik werk sinds juli 2009 voor de Vlaamse overheid. Daarvoor was ik als bediende aan de slag in de privésector, eerst fulltime, maar wegens gezondheidsredenen ben ik in 2008 parttime moeten beginnen werken. Ik heb de ongeneeslijke zenuwaandoening multiple sclerose, waardoor ik na een jaar ziekte invalide ben verklaard door een professioneel multidisciplinair team van de mutualiteit. Sindsdien ontvang ik ter compensatie voor het loonverlies een uitkering van het RIZIV die wordt berekend op basis van mijn voltijdse loon.

Ook bij de Vlaamse overheid werk ik halftijds met behoud van de RIZIV-uitkering. Als contractueel behoud ik dat voordeel. Als statutaire ambtenaar zou ik dat voordeel na een jaar verliezen. Slechts weinig ambtenaren

hebben weet van dat systeem. Voor mij is het een zeer goede reden om contractueel te blijven.

Naam bekend bij de redactie

■ Statutairen 4

(reactie op artikel '6 redenen om statu-tair te worden', 13 nr. 24, maart 2010)

Medewerkers in salarisschaal C114 die slagen voor een aanwervingsexamen of generieke proef voor deskundige, starten in schaal B111. Ze behouden enkel hun geldelijke anciënniteit en geen andere anciënniteiten. Zo leiden ze een inkomensverlies van 150 euro per maand en dit gedurende wel 18 jaar.

Wanneer wordt aan die onrechtvaardigheid van loonverlies iets gedaan? Waarom kan het personeelsstatuut niet opnemen dat als men verhoogt in graad, van medewerker naar deskundige, men nooit minder kan verdienen dan de wedde die men vroeger had? Luc Van Steenberghe, Agentschap voor Onderwijsdiensten

■ Ondermaats aanbod

Ik was altijd al een schaarse gebruiker van het personeelsrestaurant in het Boudewijngebouw. Onder meer door de vele vergaderingen buitenshuis kreeg ik niet elke middag de kans om iets te gaan eten. Vroeger klaagde ik ook al eens over een schotel, maar er was altijd een uitwijkmogelijkheid in de vorm van een steak of een salade van de saladbar. Sinds de wijziging in het aanbod begin december 2009 is het echter armoe troef.

Ik heb sindsdien een keer of vijf een warme schotel besteld. En iedere keer heb ik mijn bord na welgeteld één hap naar de afwas gestuurd. Pasta met klodderbloemsaus, pasta met dezelfde klodderbloemsaus en geweekte paddenstoelen, pannenkoeken met alweer dezelfde saus ... Het spijt me, maar voor mij is dat onetbaar. Vorige week zag ik op het bord van een collega een panini, die er best goed uitzag en die werd aangevuld met een fris Grieks slaatje. Maar ik vraag me af of dat dan echt 5 euro moet kosten. Voor het equivalent van een broodje met een slaatje is dat toch niet weinig?

Vraag van de maand

Wat had u altijd al willen weten? Hebt u een prangende vraag over het reilen en zeilen binnen de Vlaamse overheid?

Mail ze naar 13@vlaanderen.be en wij zoeken het voor u uit!

Waar vind je het volledige overzicht van alle vacatures bij de Vlaamse overheid? Als medewerker van de personeelsdienst krijg ik vaak die vraag van collega's.

Marijke Bosteels, afdeling HRM, Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Silke Raeymaekers van Jobpunt Vlaanderen: "Een groot aantal statutaire en contractuele vacatures bij de Vlaamse overheid vind je terug op de website van Jobpunt Vlaanderen, www.jobpunt.be. De entiteiten van de Vlaamse overheid zijn niet verplicht om al hun vacatures bekend te maken via onze site, maar je vindt er in elk geval het meest uitgebreide overzicht. De vacatures van de entiteiten van de Vlaamse overheid die extern worden opgesteld, worden weergegeven onder de knop 'vacatures op mijn maat' www.jobpunt.be/vacatures/zoek/. De interne vacatures bij de Vlaamse overheid kun je raadplegen onder de knop 'vacatures Vlaamse overheid' www.jobpunt.be/internevacatures."

ZO VERMIJDT U EEN DUBBEL ABONNEMENT OP 13

Krijgen u en uw partner allebei 13 in de bus en is één keer genoeg? Doe dan net zoals 130 andere lezers van 13 en laat het ons weten via 13@vlaanderen.be. Dan zorgen we ervoor dat twee voortaan één wordt!

Ik heb eigenlijk vooral met het personeel te doen. Vanaf nu neem ik alleen nog broodjes en slaatjes van de saladbar.

Greet Agneessens, Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid

■ Maaltijdcheques

(reactie op artikel 'Sectorale onderhandelings gestart' in 13 nr. 24, maart 2010)

De verhoging van de maaltijdcheques is een goed idee. Om de budgettaire impact ervan te beperken, moeten ze wel uitbetaald worden op basis van de effectief geleverde prestaties in de maand in kwestie, en niet op basis van de gewerkte dagen (gewerkte uren op maandbasis gedeeld door 7,36). Zo wordt het aandeel van de maaltijdcheques in het maandelijkse loon (binnen de verschillende looncategorieën) voor iedereen gelijk. Halftijds werken in halve dagen hoeft dan ook niet meer.

Steven Dhaese, Inspectie Werk en Sociale Economie

■ Stemmingmakerij

(reactie op artikel 'Pakken we fraude goed aan?', 13 nr. 24, maart 2010)

Met verbazing las ik dat u gewag maakt van: "een zaak waarbij enkele stedenbouwkundige en milieucollega's zich lieten omkopen voor gunstige adviezen voor onder andere bouwvergunningen". Als een van de betrokken ambtenaren, bij wie destijds een onderzoek werd gevoerd, moet ik u signaleren dat vandaag, nu inmiddels vier jaar na de gestelde onderzoeksdaad, er door het gerecht nog geen resultaat van dat onderzoek werd bekend gemaakt en dat er dus van een inbeschuldigingstelling, laat staan een veroordeling, geen sprake is.

Mag ik u er bovendien op wijzen dat in de marge van het gehele betreffende gerechtelijk onderzoek nooit enige verdenking en/of beschuldiging vanuit mijn administratie aan mij werd kenbaar gemaakt.

De stellingname dat betreffende ambtenaren zich hebben laten omkopen is dan ook op zijn minst voorbarig en zorgt alleen voor stemmingmakerij. Bovendien scheert u zomaar alle betrokken personen over dezelfde kam.

De beschuldiging in uw artikel kan geenszins worden gezien als correcte en duidelijke informatie. Evenmin is het een voorbeeld van hoe de ambtelijke en bestuurlijke integriteit binnen de Vlaamse overheid, via het overlegmodel, kan worden bevorderd.

Frank Ramaut, Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed

TAALTIP

Mag je in een e-mail de lezer met Geachte, of Beste, aanspreken?

Nee. Hoewel deze aansprekingen kort en handig zijn, kunt u beter een aanspreking gebruiken waar in u de lezer duidelijk benoemt.

Als u de naam van de lezer kent, kunt u die beter altijd opnemen in de aanspreking: *Geachte mevrouw Pieters, Beste Sara, Dag Piet*. Bij e-mails aan onbekenden of een groep mensen met wie u geen vertrouwelijke band hebt, kunt u het best aansprekingen gebruiken als *Geachte heer, geachte mevrouw of Geachte heer of mevrouw*. Als u de achternaam maar niet het geslacht kent, vermeld u ook de achternaam, bijvoorbeeld *Geachte heer of mevrouw Pieters*. Andere mogelijkheden zijn *Geachte lezer* en *Geachte collega*. Bij informele e-mails aan bijvoorbeeld een groep collega's, medewerkers of abonnees kunt u aansprekingen gebruiken als *Beste collega, Beste lezer, Beste medewerker* en *Beste abonnee*.

 Tip: Abonneer u op het e-zine Taallink van de Taaltelefoon via www.vlaanderen.be/taaltelefoon. Stel uw taalvragen aan de Taaltelefoon op 078 15 20 25. De Taaltelefoon heeft een nieuwe brochure: In duidelijk Nederlands: spreken en schrijven voor iedereen. U kunt die brochure downloaden van www.vlaanderen.be/taaltelefoon.

Uw reactie hier?

Individuele lezersbrieven zijn welkom op de 13-redactie, Boudewijnlaan 30 bus 20, 1000 Brussel, of op 13@vlaanderen.be. Ook reacties die gepost worden op de 13-website (www.vlaanderen.be/13), kunnen overgenomen worden in het magazine.

Lezersbrieven moeten gaan over artikels die in 13 zijn verschenen, of over werksituaties in het algemeen bij de Vlaamse overheid. Politieke standpunten en manifesten horen niet in de lezersrubriek thuis.

In principe nemen we geen reacties op van mensen buiten de Vlaamse overheid. Vermeld daarom in uw brief zeker uw naam en de entiteit waar u werkt. Anonieme inzendingen worden niet gepubliceerd. Alleen op gemotiveerd verzoek laten we uw naam en entiteit weg.

De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te publiceren.

11⁰⁰ MAMA
TE VOET
NAAR ZUMBA

14⁰⁰
SAMEN NAAR
DE ZOO
MET DE TREIN

10⁰⁰
KATJUNTE PER
BAKFIETS
NAAR VIOOLLES

20³⁵ BUS
NAAR
DE STAD
VOOR EEN
FILMPJE

9⁰⁰ FLORIS OP
SKEELERS
NAAR KARATELES

8⁰⁰ FIETS
MET DE
LEKKERE PISTOLETS HALEN

23³⁰ MET DE LOVE
OF MY LIFE
IN DE TAXI
NAAR HUIS

ECHT WEEKENDPLEZIER IS ... JE LATEN VERVOEREN

Kies ook in je vrije tijd voor duurzaam vervoer.

HEEN-EN-WEER-WEEK

VARIEER IN HET VERKEER.BE

3 TOT 9 MEI 2010

Genoeg in de file gestaan tijdens de week? Ben je het beu om ook in het weekend naar een parkeerplaats te zoeken? Gun je auto eens een dagje vrijaf. Gezellig shoppen, naar een museum of een uitstapje met de hele familie? Het is zoveel leuker te voet, met de fiets of met het openbaar vervoer. En meer ontspannen bovendien. Zo laad je in je vrije tijd pas écht je batterijen op.

Doe mee aan de Heen-en-weer-week en maak kans op heerlijke vrijetijdsprezen. Kijk snel op www.heen-en-weer-week.be

Komimo

Met steun van de
Vlaamse overheid

